75STE JAARGANG No. 9867 DINSDAG 15 JULI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399

Koning HOESSEIN thans hoofd van Arabische Unie

Egypte juicht - Irak verbreekt PACT VAN BAGDAD

Amman — Het kon. Paleis in Amman heeft maandagmiddag bekendgemaakt, dat koning Hoessein van Jordanie met inging van maandag zal optreden als hoofd van de Arabische Unie van Irak en Jordanie. Volgens de Grondwet van de Arabische Unie is koning Hoessein bij afwezigheid van koning Feisal hoofd van de Unie en opperbevelhebber van de verenigde strijdkrachten van Jordanie en Irak

In Londen gelooft men, dat koning Hoessein er in de afgelopen weken in geslaagd is een soortgelijke samenzwering als in Irak te verhinderen. De laatste weken zijn in Amman verscheidene officieren gearresteerd.

Het besluit van de koning om als staatshoofd van de Unie van Jordanië en Irak op te treden, verschaft een constitutionele kern van oppositie tegen de pro-Nasser-beweging binnen de Unie, zo menen Londense waarnemers.

De Egyptenaren hebben vandaag uiting gegeven aan hun vreugde over de staatsgreep in Irak en de onttroning van koning Feisal en het instellen van de eerste Iraakse republiek. Tal van Egyptische organisaties en verenigingen zonden gelukwensen aan de nieuwe Iraakse premier, Abdel Kerim. De Iraakse studenten te Caïro stuurden adhaesiebetuigingen aan de nieuwe leiders in hun landen organiseerden een demonstratie tegenover het presidentiële paleis.

Een commentator van Radio-Caïro wist maandagmiddag reeds te melden, dat de nieuwe Iraakse regering een politiek van internationale samenwerking en vrede zal voeren en dat zij de beginselen van Bandoeng en het handvest der Ver. Naties zal eerbiedigen. De Iraakse regering zal

FEISAL van Irak

militaire bondgenootschappen en elke aanvalspolitiek verwerpen. De Iraakse omwenteling is een Arabische overwinning en een overwinning van het recht der volken om over het eigen lot te beslissen, aldus de commentator.

In Gaza namen duizenden Palestijnse vluchtelingen deel aan een grote demonstratie, waarbij leuzen werden geschreeuwd ten gunste van Nasser en het Arabisch nationalisme.

In officiële Egyptische kringen onthield men zich tot nu toe van elk commentaar over de gebeurtenissen in Irak.

Van officiële Russische zijde te Moskou is nog geen reaktie vernomen. Men weigerde elk commentaar over de gebeurtenissen in Irak.

Volgens Westerse waarnemers laat de houding van de Russische regering zich gemakkelijk raden: het is een binnenlandse aangelegenheid van Irak.

In de afgelopen dagen was de Russische pers heftig tekeer gegaan tegen de Iraakse en Jordaanse leiders, die volgens haar „bereid zijn de belangen van de Arabische volken ten behoeve van de Engels-Amerikaanse kolonialisten te verraden".

Tien dagen geleden viel „Prawda" bijzonder fel uit tegen Noeri Said naar aanleiding van een plan tot interventie van Irak en Jordanië in Libanon. Noeri, zo schreef het blad, heeft in de loop van zijn lang leven nimmer zijn volk gediend en gehoorzaamt als steeds de bevelen van de kolonialisten en verraadt aldus de belangen van het Libanese volk en van alle Arabische volken, waaronder ook het Iraakse volk."

De conferentie van Istanboel is ook hevig door „Prawda" aangevallen. „Noeri Said, aldus het blad, gaat te werk als een agent van politieke krachten, waarvan de bedoelingen in het nabije en midden-Oosten welbekend zijn: de mohammedaanse landen van het pact van Bagdad voor zich te winnen ter onderdrukking van de rechtvaardige strijd van het Libanese volk."

Radio-Bagdad maakte bekend, dat kroon-prins Abdoel Illah en zijn lijfwacht nog steeds vechten.

Eerder op de dag had de radio gemeld, dat de kroonprins vermoord was, doch 's middags werd gezegd, dat „Abdoel Illah nog bloed wenst te vergieten, terwijl het leger slechts vrede wenst".

Een omroepster drong er bij de Iraakse vrouwen op aan „naast de mannen op straat" te gaan vechten.

De radio maakte de namen van 44 officieren op belangrijke posten bekend, die met pensioen zijn gezonden. Voorts zond Radio-Bagdad een oproep uit van de „souvereiniteitsraad", waarin de bevolking werd opgeroepen het werk te hervatten en de rust te bewaren.

Koning Hoessein van Jordanië heeft maandagmiddag in een radiorede zijn onderdanen aangeraden niet af te gaan op „misleidende verhalen en geruchten over het lot van de Kon. Familie in Irak, doch de officiële bekendmakingen der „verantwoordelijke autoriteiten af te wachten.

„Onze Hasjemitische familie staat rotsvast en blijft onwrikbaar in het aangezicht van de krachten van het kwaad en het Atheisme", zo zeide hij. „Wij zullen met Gods hulp de leiding van het schip op ons nemen, vertrouwend op ons volk en de steun van het leger.

De koning richtte zich met aandrang tot het volk „wegens berichten over muiterij in Bagdad door sommige gehuurde elementen, die samenzweringen tegen de Arabische natie uitvoeren, gericht op omverwerping van de politieke en sociale status".

HOESSEIN van Jordanië

Velen kwamen persoonlijk afscheid nemen van ir J. Biermann, die binnenkort Curaçao gaat verlaten. Foto: tijdens de afscheidsreceptie, gisteravond in Piscaderabaai-club.

AMERIKAANSE TROEPEN GELAND IN LIBANON

Vloten van Engeland en Verenigde Staten in staat van paraatheid

Washington — Het Witte Huis heeft bekendgemaakt, dat president Eisenhower besloten heeft in Libanon in te grijpen ten behoeve van het bewind van president Sjamoen door het zenden van drie detachementen mariniers, in totaal 5.000 man sterk, die reeds in Libanon aan land zijn gezet.

Tot deze interventie is besloten op dringend verzoek van president Sjamoen. Het betreft hier geen oorlogsdaad, maar een steunverlening, die beoogt Libanon in staat te stellen zijn onschenkbaarheid en zijn soevereiniteit te verdedigen.

De Verenigde Staten zullen vanmorgen aan de veiligheidsraad rekenschap afleggen van de genomen maatregelen. Deze maatregelen zullen worden ingetrokken, zodra de veiligheidsraad van zijn kant geeigende stappen zal hebben ondernomen.

Het communique van het Witte Huis verklaarde voorts, dat in verband met de „tragische en schokkende" gebeurtenissen te Bagdad een versterking zonder meer van de waarschuwingsgroep der Verenigde Naties in Libanon ontoereikend zou zijn.

Admiraal James L. Hollowwy is uit Londen naar Libanon vertrokken om zich te belasten met het bevel over de Amerikaanse troepen, die in dat land zijn geland, zo is vanmorgen door het Amerikaanse departement van defensie meegedeeld.

President Sjamoen van Libanon heeft gisteren aan Engeland, de Verenigde Staten en Frankrijk verzocht onverwijld troepen naar Libanon te zenden om de Libanees-Syrische grens af te grendelen, zo is uit goede bron vernomen.

De drie Westerse regeringen zullen vermoedelijk dringend overleg plegen alvorens op de oproep van president Sjamoen te antwoorden. Men is over het algemeen van mening, dat zij de voorkeur geven aan een oplossing in het kader van de Verenigde Naties. Dit is tenminste de mening, die voor de gebeurtenissen in Irak te Londen is verkondigd.

De Libanese minister voor contact met de waarnemers van de Verenigde Naties, Moecheiber, heeft gezegd, dat de waarnemers bewezen hebben, dat geuniformeerde Syrische soldaten ver op Libanees grondgebied zijn doorgedrongen. Zij hadden namelijk de regering een kaart gezonden, waarop de plaats stond aangegeven, waar zij op 25 juni een compagnie Syrische militairen hadden gezien. Deze plaats was drieeneenhalve kilometer van de Syrische grens gelegen. De grens in dit gebied wordt niet door beide of een van beide landen betwist, aldus Moecheiber.

Moecheiber, die het standpunt van de Libanese regering tegenover het rapport van de V.N.-waarnemers uiteenzette op een persconferentie, verklaarde, dat dit rapport talrijke fei-

(Vervolg naar pag. 2)

Berichten over toestand in BAGDAD onduidelijk

Gen. NOERI AL SAID nog in leven

Beiroet. — Radio-Bagdad heeft vanmorgen gemeld, dat alle betogingen, parades en bijeenkomsten in het openbaar belang verboden zijn. De radio drong er bij de bevolking op aan naar het werk terug te keren en zeide, dat de militaire leiding de bevolking dankt voor haar inspanningen.

Volgens de radio zijn alle bijeenkomsten van meer dan vijf personen verboden.

Volgens een in Beiroet opgevangen bericht van Radio-Amman verluidt uit betrouwbare kringen, dat de opstand in Bagdad beperkt is tot een bepaald gebied van de stad. Loyale Iraakse troepen waren maandagmiddag begonnen uit verschillende delen van het land naar Bagdad op te rukken.

Radio-Bagdad heeft medegedeeld, dat er een nieuw uitgaansverbod is afgekondigd voor de bevolking van Bagdad. Deze moet tot nadere aankondiging thuis blijven van 19 uur 's avonds tot 5 uur 's morgens. Het uitgaansverbod, dat maandag werd uitgevaardigd, gold voor 16 uur.

Volgens onbevestigde berichten zouden de havenarbeiders van Beiroet door militairen vervangen worden.

Generaal Noeri Al Said, Iraks sterke man, die volgens eerdere berichten bij de staatsgreep in Irak gedood zou zijn, is verdwenen om aan de toorn van het volk te ontkomen, zo meldt Radio-Bagdad.

Het Russische persbureau Tass meldt vandaag, dat volgens Radio-Bagdad het gehele gebied van Irak thans het gezag van de Republikeinse regering erkent en door deze regering wordt beheerst. Volgens Tass is de toestand in geheel Irak stabiel. Op de bevolking is een beroep gedaan geen geloof te hechten aan provocerende berichten, die door zekere kringen worden verspreid en alleen te luisteren naar het officiële communiqué van de regering van de republiek.

Een woordvoerder van de Iraq Petroleum Company te Londen heeft medegedeeld, dat voor zover bekend is de olie van Irak normaal de pijpleidingen via Syrië en de Libanon passeert en de eindpunten in Banias en Tripolis bereikt. Het laden der olietankschepen heeft tot dusverre geen enkele onderbreking ondergaan. De woordvoerder der maatschappij voegde hieraan echter toe, dat alle rechtstreeks kontakt tussen de maatschappij en Irak sedert het uitbreken van de staatsgreep is verbroken.

Een bericht van de stationschef van de KLM in Bagdad maakte dinsdag melding van het feit, dat de leden van de KLM-staf in Bagdad, zowel als in Basra zich in goede welstand bevinden. De KLM-kantoren in de stad en op het vliegveld van Bagdad hebben de normale personeelsbezetting.

In Londen wordt vernomen, dat de Jordaanse regering Engeland in kennis heeft gesteld van haar ernstige bezorgdheid over de krisis in Irak, maar heeft niet om hulp gevraagd. Dit heeft een woordvoerder van het Britse ministerie van buitenlandse zaken medegedeeld. Hij zeide, dat ook de regering van Libanon niet om Britse hulp heeft verzocht.

De woordvoerder weigerde te antwoorden op de vraag of de opstand in Irak een zuiver binnenlandse aangelegenheid is of dat de Ver. Arabische Republiek erbij betrokken is.

De staatshoofden van Turkije, Perzië en Pakistan, leden van het pact van Bagdad, die in de presidentiële residente te Ankara bijeen zijn gekomen, hebben besloten bijeen te blijven in afwachting van een vertegenwoordiger van koning Hoessein van Jordanië, die bij ontstentenis van koning Feisal van Irak aan het hoofd van de Iraaks-Jordaanse unie staat. President Celal Bayar van Turkije, de sjah van Perzië en president Mirza van Pakistan, beschouwen het pact van Bagdad nog steeds als van kracht en hebben besloten alle verplichtingen daarvan na te komen.

—:—

Johannesburg. — De Zuidafrikaanse regering zal in het komende jaar voorstellen de stemgerechtigde leeftijd van de blanke kiezers te verlagen van 21 tot 18 jaar, zo heeft dr. Jansen, de gouverneur-generaal van Zuid-Afrika, op de openingszitting van het 12e Zuid-Afrikaanse parlement verklaard.

Zaterdagavond voerden de leden van de Toneelgroep '58 op een geïmproviseerd toneel te Kralendijk op Bonaire het blijspel „De man, de vrouw en de moord" op. Na afloop waren er bloemen en de voorzitter van het A.N.V. gaf aan iedere speler een gouden souvenir van Bonaire.

Tragische moord in Suriname

Paramaribo. — Maandagochtend heeft de 56-jarige Surinamer F. W. Vrij zijn 24-jarige Nederlandse echtgenote L. M. E. Schroeder met enkele bijlslagen vermoord. De dader pleegde daarna zelfmoord door middel van ophanging.

Het echtpaar dat vier kinderen van resp. 5, 4, 2 en 1 jaar nalaat, kwam in oktober 1957 uit Amsterdam te Suriname aan, doch geraakte daar geheel aan lager wal. Vrij, van beroep musicus, was invalide en kon daardoor niet aan werk komen. De Surinaamse regering had juist het besluit genomen, het gezin op kosten van de Surinaamse overheid naar Nederland terug te zenden.

Vrij, die te Paramaribo was geboren, heeft 37 jaar te Amsterdam gewoond, alwaar hij een populaire figuur was onder de daar woonachtige Surinamers. Zijn echtgenote was te Amsterdam geboren.

Examen-tijd

Vorige week bij de uitslag van de eerste Mulo-examens werd van deskundige zijde, naar wij vernamen, de klacht geuit, dat de examens te laat gehouden worden.

De officiële datum voor de Mulo-eindexamens op Curaçao is nog niet aangebroken. Het betreft thans alleen diegenen, die voor een beurs in aanmerking komen.

Zij worden op zaterdagen (geen schooldag) geëxamineerd. Dit lijkt heel praktisch, maar men kan zich voorstellen, dat voor de kandidaat zelf en voor zijn ouders het wel een beetje aan de late kant is, wanneer ze pas een maand voor het vertrek naar Nederland zekerheid krijgen, dat ze inderdaad kunnen vertrekken. Zou het bovendien voor de onderwijs-instellingen in Nederland niet een vanzelfsprekende tegemoetkoming zijn, wanneer zij wat eerder op de hoogte gesteld kunnen worden welke plaatsen wel dan niet door Antillianen bezet gaan worden?

Temeer waar Nederland zelf met zijn schoolruimte moet woekeren.

De algemene examens zelf beginnen sinds een abrupte maatregel van vorig jaar niet eerder dan 26 juli en de laatste kandidaten komen 5 augustus aan de beurt. Er zijn er dit jaar ongeveer 300. Dit betekent, dat dit „examen-bedrijf" ongeveer 30 kandidaten per dag verwerkt. Voor dit ploegenstelsel moeten derhalve drie commissies in continue arbeid elke dag driemaal 10 slachtoffers verwerken. Voor de kandidaten is dit beslist te laat. Bij informatie bleek ons, dat ze langzamerhand repetitie-moe worden en over het hoogtepunt heen raken. En waar het Mulo-pompsysteem toch reeds een behoorlijke stoomdruk vereist, kan dit verschijnsel op zichzelf al voor sommige kandidaten fataal zijn.

Het lijkt ons volkomen redelijk, dat bij de regeling van de examens ook met de belangen van de leerlingen rekening worden gehouden.

* * *

En nu het toch over examens gaat, willen we nog een andere klacht vermelden. De eind-examens van de Middelbare Scholen zijn voorbij en wel met opvallend goed resultaat. Toch ontbreekt ook hier nog wel het een en ander aan de organisatie.

Heeft men er wel aan gedacht, dat een Antilliaanse jongen of meisje wel erg gehandicapt is als bij de onderwerpen, waarover een Nederlands opstel gemaakt moet worden, zaken voorkomen, die totaal milieu-vreemd zijn. Als dit probleem al druk besproken wordt voor onze lagere scholen, dan wil dat niet zeggen, dat men er op een middelbare school geen rekening mede zou moeten houden.

De lezer oordele zelf: Bestedingsbeperking — Wonen in een flat — Puzzle en Prijsvraag....

Vroeger werden — naar men ons desgevraagd mededeelde — de opsteltitels uit Nederland toegezonden, tevoren naar hun „plaatselijke" geschiktheid beoordeeld. Is dat dit jaar niet gebeurd? En waarom niet? Allemaal vragen, waarop het antwoord wel niet gegeven zal worden, maar intussen moesten de kandidaten maar zien wat ze ervan maakten.

Peter Manuel ter dood gebracht

Glasgow. — De zevenvoudige moordenaar Peter Manuel, die onlangs de doodstraf tegen zich hoorde uitspreken, is in een gevangenis te Glasgow opgehangen. Manuel, aan wie een verzoek tot gratie was geweigerd, was Engelsman van geboorte.

Afscheidsreceptie Ir. J. BIERMANN

Gouverneur reikt Koninklijke Onderscheiding uit

Gisterenavond was er in de Piscaderabaai-Club een druk bezochte receptie, waarbij zeer velen persoonlijk afscheid kwamen nemen van ir. J. G. A. M. Biermann, die dezer dagen zijn functie van Directeur CPIM/CSM neerlegt.

Gedurende de receptie, waarbij wij vele vooraanstaanden uit regeringskringen, geestelijkheid, handel en industrie opmerkten, heeft de Gouverneur, Z. Exc. drs. Speckenbrink bekend gemaakt, dat de scheidende Directeur benoemd is tot Officier in de Orde van Oranje Nassau. De gouverneur zei daarbij o.a.:

„In de afgelopen weken heeft U reeds vele speeches moeten aanhoren en vele geschenken ontvangen.

Ik zelf ben b.v. het afgelopen weekend hiervan twee maal getuige geweest.

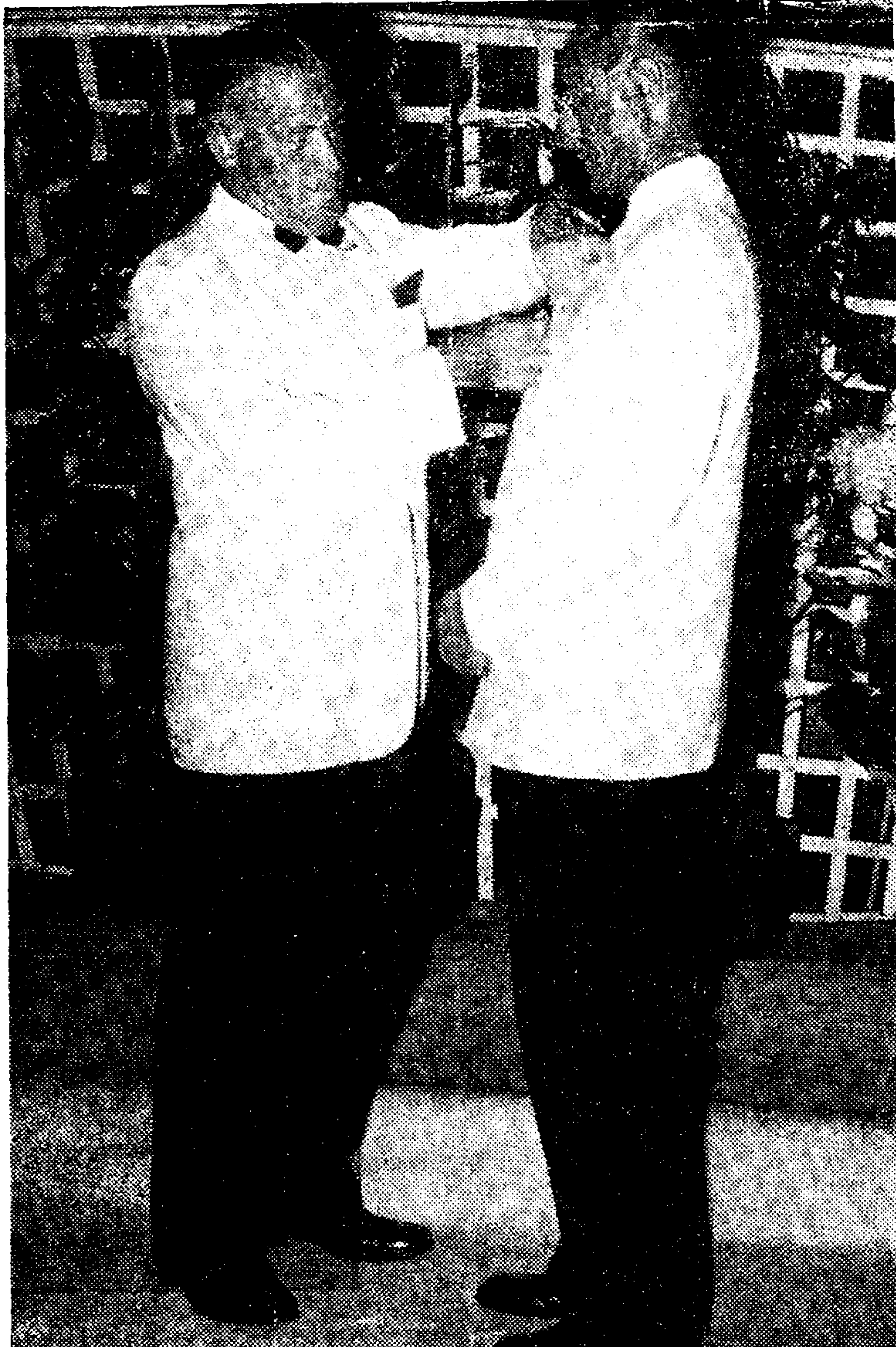
Deze speeches en geschenken zijn allen bewijzen van de plaats welke U zowel in de eigen maatschappij als in de Antilliaanse samenleving heeft ingenomen.

U gaat thans Uw bijna 37 jarig dienstverband met de „Koninklijke" beëindigen.

Uw verblijf in de Antillen is in vergelijking hiermee maar zeer kort geweest, goed twee jaar. Maar juist daarom veelzeggend dat ook nu weer van een geweldige belangstelling kan gesproken worden: een bewijs van waardering voor Uw persoon, die op zijn beurt veel belangstelling voor het wel en wee van de Antillen heeft getoond.

Terugblikkend op deze twee jaar zult U o.a. kunnen bedenken dat tijdens Uw directeurschap van de NV CPIM de eerste collectieve arbeidsovereenkomst met de werkers van dit grote, voor de Antillen zo eer belangrijke bedrijf, is afgesloten. Verder zult U met genoegen kunnen terugdenken aan hetgeen dat, mede door Uw voortdurende belangstelling en steun op sociaal en cultureel gebied verder kon worden uitgebouwd".

De receptie in de versierde en voor deze avond uitgebreide Club had een zeer geanimeerd verloop.

Z. Exc. de Gouverneur spelde persoonlijk ir Biermann de eretekenen op, behorende bij de koninklijke onderscheiding als Officier in de Orde van Oranje Nassau.

ERIC LANDERER als solist in concert Philharmonisch Orkest

Willemstad. — Op woensdag 30 juli as. zal de op Curaçao welbekende pianist Eric Landerer op een concert van het Curaçaos Philharmonisch Orkst in de Stadsschouwburg als solist optreden in het vierde pianoconcert van Beethoven.

Op het programma staan verder: Ouverture Bes gr. t. van Joh. Chr Bach en Symphonie No. 98 Bes gr. t van Haydn. Aan dit concert zullen medewerken mevr. Hasselaar, fluit, uit Aruba; Mario Colombo, hobo; Luis Fusilli, violoncel en José Tabarelli, contrabas; de drie laatstgenoemden leden van het Symphonie Orkest van Caracas.

Men houde deze avond vrij om dit concert bij te wonen.

AGENDA

West-End:
„Hot summer Night" om 7 en 9 uur n.m.

Cinelandia.
„Godzilla king of Monsters" om 7 en 9 uur n.m.

Roxy:
„Het kind van een ander" om 7 en 9 uur n.m.

Caribe:
„El pasatiempo favorito" om 8 uur n.m.

Basketball-neiuws
Hedenavond 19.30 uur Jong Curaçao — Curacao Deportivo (dames) en om 20.30 uur Huracan — Panthers (A-klasse).

Base-Ball-Nieuws
A. s. donderdag 18.00 uur, Rochester — Dep. Venezuela (A). 20.30 uur Three Horses — Sta. Rosa Indians (AA)

Wit Gele Kruis:
Kantoor: tel: 23773
Zuster Caprino. tel: 23526.
Zuster Veeris, tel: 35747:

Nieuw HBU-gebouw in Suriname geopend

Paramaribo het nieuwe bankgebouw van de Hollandse bank Unie werd dezer dagen door Z. Exc. de gouverneur van Suriname officieel geopend. Met de bouw van dit gebouw, dat tot de fraaiste van Paramaribo kan worden gerekend werd een aanvang gemaakt begin 1956. De plechtigheid zelve bleef beperkt tot een kleine kring van genodigden, die na afloop met veel genoegen het Imposante gebouw, voorzien van vele technische snufjes bezichtigden. 's Avonds bood de direkt, eimede namens de hoofddirektie te Amsterdam, een receptie aan welke zeer druk werd bezocht.

Regisseur Thomas verlaat Suriname

Paramaribo. — De regisseur van Sticusa, de heer Ed. Thomas is naar Nederland vertrokken wegens gezondheidsredenen. Hierdoor is de opvoering van het passiespel voor tenminste een jaar uitgesteld.

Van bevoegde zijde wordt vernomen, dat er geen zekerheid bestaat omtrent de terugkeer van de heer Thomas, zodat het ook best mogelijk kan zijn, dat het gehele passispel geen voortgang zal kunnen vinden.

De DC-8 en de LOCKHEED ELECTRA

Twee vliegtuigtypen die de K.L.M. thans in bestelling heeft

Willemstad. — Hedenochtend hadden de vertegenwoordigers van de pers een onderhoud met de heer F. Besançon, direkteur van het Direktoraat productie van de KLM en de heer C. C. Stensma, direkteur van het West-indisch bedrijf der KLM. Tijdens dit onderhoud gaf de heer Besançon enkele bijzonderheden over de twee typen-vliegtuigen, de DC-8 en de Lockheed Electra die de KLM momenteel in Amerika in bestelling heeft, en die uiterlijk in 1961 afgeleverd zullen worden.

De DC-8, waarover de heer Besançon, vol enthousiasme sprak, zal een kruissnelheid hebben van 500 mijl per uur, terwijl de kruishoogte 40.000 voet zal bedragen.

Het vliegtuig is speciaal bestemd voor lange vluchten, en zal zeer waarschijnlijk op de westelijke route's vanuit Amsterdam worden ingezet en over de Pool naar Tokio. Het vliegtuig biedt plaats aan 136 tot 169 passagiers. De DC-8 zal in de cockpit 4 bemanningsleden hebben, dat is 1 minder dan in de huidige toestellen, terwijl het cabine-personeel zal worden uitgebreid tot vijf personen. De vliegtijd Amsterdam — New York zal 7½ tot 8 uur zijn. (vroeger 14 uur).

De Lockheer-Electra zal reeds volgend jaar in dienst worden genomen, en is speciaal bestemd voor kleinere afstanden zoals b.v. Curaçao — Mexico. Dit vliegtuig biedt plaats aan 64 tot 85 passagiers, is uitgerust met een turbo-prop motor en heeft een kruissnelheid van 400 mijl per uur.

De DC-6, die momenteel op de lijn Amsterdam — Moskou vliegt, zal op de lange duur plaats moeten maken voor de D.C.-8 en de Lockheer-Electra.

De DC-8 is met een Pratband Whitney motor uitgerust en kost 5½ miljoen, terwijl de Lockheed Electra een General Motors motor heeft.

Ned. hersenspecialist naar Antillen ontboden

Den Haag. — „Trouw" meldt uit Zwolle:

In het huis van de 50-jarige herenchirurg dr. A. van der Zwan in Zwolle rinkelde de telefoon. Een paar minuten later moest dr. van der Zwan zijn vrouw en kinderen vertellen, dat hij niet mee kon met de vakantiereis naar Italie.

Hij was uit Willemstad opgebeld om daar en op het eiland Aruba drie operaties te verrichten. Zatermiddag nog stapte dr. van der Zwan in een vliegtuig naar Curaçao.

Ik weet nog niet hoe lang ik weg blijf, vertelde dr. van der Zwan voor zijn vertrek. Soms komen er patienten uit de Antillen naar Nederland om geholpen te worden. Maar waarschijnlijk is de toestand van deze drie mensen te ernstig om ze nog te vervoeren.

In de Antillen heeft men niet de beschikking over een eigen hersenchirurg. Nederland met zijn elf miljoen inwoners bezit slechts twaalf van deze specialisten. Wij zijn beslist niet achter op dit gebied, zei dr. van der Zwan. Hij spreekt uit ervaring. Driemaal heeft deze specialist de Verenigde Staten bezocht, waar hij ook operaties verrichtte.

Tennis om de Daviscup

Buenos Aires. — Argentinie heeft ook de laatste ennkelspelen van de Daviscupwedstrijd tegen Brits West Indie gewonnen en daardoor de eindstand op 5-0 gebracht. Morea versloeg Valdez met 10-8, 6-3, 6-3 en Rios won met 6-3, 6-4, 6-3 van Philips.

In de tweede ronde van de Amerikaanse zone komt Argentinie tegen Israel uit.

De Ver. Staten hebben de Daviscupwedstrijd tegen Canada met 5-0 gewonnen. De uitslag van de twee laatste enkelspelen was: Jack Douglas (V.S.) versl. Don Fontana met 4-6, 6-3, 6-3, 6-1.

Mackay (V.S.) versl. Paul Willey 6-8, 6-2, 12-10, 7-5.

In de volgende ronde komen de Ver. Staten uit tegen de winnaar van Argentinie — Israel. —

Amerikaanse troepen.....

(Vervolg van pag. 1)

ten bevat die de houding van de regering in dit conflict steun geven. Hij merkte op dat de gebieden in Libanon waartoe de waarnemers geen toegang hebben, juist die zijn waardoor de rebellen van wapens en versterkingen worden voorzien. Minister Moecheiber vroeg zich voorts af waar de rebellen het geld vandaan halen om hun verzet te financieren. Tot heden zijn hier minstens 50 miljoen Libanese ponden voor nodig geweest, aldus Moecheiber. Het had hem verder verbaasd, dat de secretaris-generaal van de V.N., dag Hammarskjoeld, de feiten die in het rapport van de waarnemers zijn vermeld, heeft willen verdoezelen. Tenslotte verklaarde Moecheiber dat de V.A.R. eerder over het rapport heeft kunnen beschikken dan de regering van Libanon.

New York. — De veiligheidsraad van de Verenigde Naties is vanmorgen in spoedvergadering bijeengekomen. De gedelegeerden van Libanon en de Verenigde Arabische republiek werden uitgenodigd aan de beraadslagingen deel te nemen.

Henry Cabot Lodge, de Amerikaanse vertegenwoordiger, deelde mede, dat de Verenigde Staten op verzoek van de Libanese regering troepen naar Libanon hebben gezonden om te helpen de territoriale onschendbaarheid en de soevereiniteit van Libanon te handhaven.

Hij verklaarde, dat de Amerikaanse troepen generlei vijandige handelingen op het oog hebben, maar dat hun taak uitsluitend een beschermend karakter heeft.

Hij zei, dat de Amerikaanse troepen uit Libanon zouden worden teruggetrokken, zodra de veiligheidsraad de nodige stappen heeft gedaan om de vrede en veiligheid te handhaven.

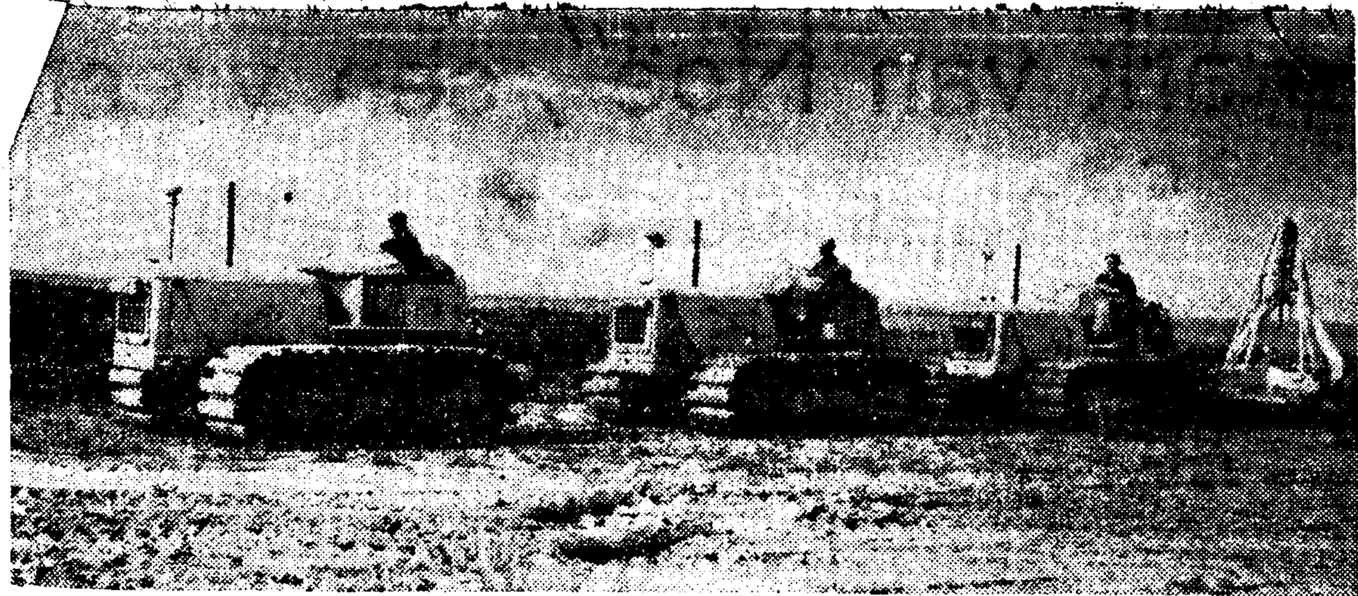
De Amerikaanse regering zal op korte termijn overleg plegen met de algemene secretaris der V.N. over deze kwestie, aldus Lodge.

Het besluit van de Voorzitter van het Hoofdstembureau voor de verkiezing van de leden van de Eilandsraad van het Eilandgebied Curaçao waarbij ter vervulling van de vacature ontstaan door de ontslagname van de heer M. A. Margaretha, de heer J. R. B. Rosario benoemd is tot lid van de Eilandsraad van het Eilandgebied Curaçao, is voor een ieder ter inzage neergelegd ten burele van het bevolkingsregister (Pietermaai 23).

Curaçao, 15 juli 1958

Namens de Voorzitter voornoemd,
Het Hoofd van de afd. B.S., B. & V.

A. L. HOLLANDER.

De werkzaamheden in oo- ... Dit in de polder is men bezig met het greppelploegen. De greppels worden getrokken voor de afwatering van het nieuwe land. Een ploeg, getrokken door drie traktoren, laat per uur 4 kilometer greppel achter zich.

De Paus in boodschap tot Charles Flory:

Een natie, die rekening houdt met haar toekomst, moet aandacht besteden aan de opvoeding van de jeugd

Vatikaanstad. — Paus Pius heeft een boodschap gezonden aan Charles Flory, voorzitter van de Franse Sociale Weken bij gelegenheid van de week, die thans te Versailles gehouden wordt over „het onderwijs als sociaal probleem".

De Paus zegt hierin, dat een natie, die rekening houdt met haar toekomst aandacht moet besteden aan het onderwijs en de opvoeding van haar jeugd. De Paus herhaalt een vroegere uitspraak, dat de school haar taak niet alleen van de staat heeft opgedragen gekregen maar allereerst van het gezin en vervolgens van de sociale gemeenschap, waartoe dat behoort. De Paus wijst op het nut van een nauwe samenwerking in een geest van „ware vrijheid" van allen, die voor de vorming van de kerk in elk geval de „oorspronkelijke opvoedende taak van het gezin ten grondslag ligt.

De Paus dringt aan op vrije mededinging van alle levende krachten van de natie om „een gezonde vrijheid van uitwisseling en wedijver bij het onderzoek" te bevorderen. Elk staatsmonopolie op het gebied van het onderwijs is volgens de Paus een met de fundamentele eisen van de menselijke persoonlijkheid onverenigbare pretentie. Naast de rechtsmonopolies bestaan er ook tengevolge van bepaalde economische omstandigheden feitelijke monopolies, die niet minder hard zijn. Maar men moet een weg van rechtvaardige vrijheid bewandelen, als men, voor het heil van de nationale gemeenschap, de grondslagen van het onderwijs wil vernieuwen, aldus de boodschap.

Prinses MARGARET in Vancouver aangekomen

Vancouver. — Prinses Margaret van Groot-Brittannië is zaterdag in Vancouver aangekomen. Zij zal een maand in Canada verblijven.

Een Indiaans opperhoofd heeft in een open brief aan de Canadese premier, John Diefenbaker, gezegd, dat een eiland, dat Canada aan prinses Margaret wil schenken, Indiaans bezit is. Het eiland ligt ten zuiden van het eiland Vancouver.

Goodwill-reis van MILTON EISENHOWER

Panama. — Dr. Milton Eisenhower, de broer van de Amerikaanse president, is aan het begin van een goodwill-reis door de Centraal-Amerikaanse staten in Panama aangekomen. Hij zal er vier dagen blijven. Er zijn strenge veiligheidsmaatregelen genomen en er mag niets worden meegedeeld over zijn doen en laten.

Aanleg Oliepijpleiding in Nederland begonnen

Rotterdam. — De in april jl. opgerichte maatschappij voor de aanleg en de exploitatie van een pijpleiding voor het vervoer van ruwe olie van Rotterdam naar het Westduitse industriegebied, heeft thans een aanvang gemaakt met de uitvoering van dit projekt op Nederlands grondgebied. Een deel van het tracé is reeds definitief vastgesteld en de aanbesteding van enkele belangrijke onderdelen van het werk heeft dezer dagen plaats gehad.

Het betreft hier een viertal kruisingen onder rivieren en kanalen, waarvan die onder het Hollandsch Diep en de Oude Maas wel de voornaamste zijn. Dit werk is opgedragen aan een combinatie, waarin door vijf aannemingsmaatschappijen wordt deelgenomen, t.w.: N.V. Van Hattum en Blankevoort; Mannesmaan—Seiffert Rohrbau, G.M.B.H.; Amsterdamsche Ballast Mij; A. G. „Hochtief" en Strabag-Bau.

Tevens is overgaan tot de aanbesteding van de constructie van een deel van de leiding over land ter lengte van ruim vijftig kilometer. Dit werk zal worden uitgevoerd door Werkspoor N.V.

—:—

Moskou. — Aan de universiteiten en hogescholen in de Sowjet-Unie zijn dit jaar 290.000 jonge mensen afgestudeerd, o.w. 94.000 ingenieurs, 31.000 landbouwdeskundigen en 23.000 artsen. Voor de nieuwe cursussen zijn 440.000 studenten ingeschreven.

Kritiek op West-Duitse minister

Vreemde verklaring van von Brentano over onderhandelingen met NEDERLAND

Bonn. — In het voorlichtingsorgaan van de Westduitse Sociaal-Democratische Partij is kritiek geoefend op de Westduitse minister van buitenlandse zaken, Von Brentano, in verband met diens verklaring over de onderhandelingen, die hij met Nederland heeft gevoerd.

Zoals bekend zoeken beide landen een oplossing voor het vraagstuk van de Eems. West-Duitsland wil voorts teruggave van Elten en de Zelfkant.

Von Brentano heeft verklaard, dat de hinderpalen bij het overleg uit de weg zijn geruimd, aldus het voorlichtingsorgaan. Maar enkele dagen later heeft men kunnen vaststellen, dat dit niet helemaal in overeenstemming met de waarheid is. In feite is de sfeer bij de besprekingen in Den Haag zo slecht geweest, dat het overleg voortaan alleen door de ministers van buitenlandse zaken gevoerd zal worden.

Het orgaan merkt dan op, dat Nederland de teruggave van Elten en de Zelfkant thans niet meer uitsluitend afhankelijk stelt van de oplossing van het vraagstuk van de Eems en Dollart, maar ook van het betalen van een schadeloosstelling aan de Nederlandse slachtoffers van de concentratiekampen.

Het gaat hier niet om een laag, maar wel om een gerechtvaardigd bedrag, aldus het orgaan, dat verder opmerkt, dat de bewoners van de Zelfkant en Elten het slachtoffer van deze Nederlandse eis dreigen te worden.

De Bondsregering heeft de plicht de schadeloosstelling uit te keren en wel niet alleen om wille van de bewoners van Elten en de Zelfkant, maar ook om de Sovjet-Unie niet het argument te verstrekken, dat niet alleen zij de eenwording van Duitsland verhindert, zo besluit het orgaan.

De vredesmars van Hiroshima naar TOKIO

Tokio. — Er hebben zich vandaag te Kioto drie buitenlanders gevoegd bij de ruim 10.000 Japanners, die een vredesmars van Hirosjima naar Tokio ondernemen. De mars, die op 20 juni is begonnen, zal naar verwacht wordt, op 12 augustus eindigen.

De drie buitenlanders zijn de Nederlander dr G. A. de Bock, de Oostenrijker André en de Peruaan dr Garcia. Dit drietal is lid van het internationale comité van voorbereiding voor de wereldraad tegen kernwapens, die volgende maand in Tokio bijeenkomt.

Post van de Bovenwinden

Hoog bezoek

Het gerucht verspreidde zich snel tertijd op St. Maarten. Een generaal op bezoek. Het was de tijd dat nog zeer spaarzaam touristen kwamen. Niet dat alle touristen generaals zijn maar het is altijd mogelijk dat een hoge functionaris zich onder hen bevindt. Het was dus de tijd dat meer nederige dienaren het eiland wel eens bezochten, vandaar de warme gloed van dit bericht.

De boot was binnen en de kapitein zelf had verklaard dat er een generaal aan boord was; niet zo maar van de man in de straat maar een officiële mededeling op het gouvernementskantoor.

Ja, hoe ziet een generaal er uit. Minstens een man met een heldhaftige snor en veel goud op zijn borst. Is iemand eigenlijk nog wel generaal als hij niet op een paard zit met getrokken zwaard? De bark zou wel geen paard aan boord hebben maar als 't moet kan St. Maarten zelf daar wel voor zorgen, veel gemakkelijker dan voor zwaarden, maar een zwaard zou hij zelf wel hebben. Was het niet generaal Cargo die kwam? Zo aan de naam te zien vast een of andere generaal van Zuid Amerika. Kunt u zich een Nederlandse generaal indenken met die naam?

Eenieder die tijd had — en velen hebben tijd als er een generaal te zien is — slenterde alvast in de richting van de landingssteiger. Maar wat ook kwam, geen generaal!

Toch bleef de verwachting spannend totdat de betreffende ambtenaar plotseling in een heldere flits inzicht kreeg op de woorden van zijn ingevulde inklaringspapier.

Het moest niet zijn generaal Cargo, maar de kapitein had general cargo aangebracht!

Katholieke Universiteit in Nicaragua

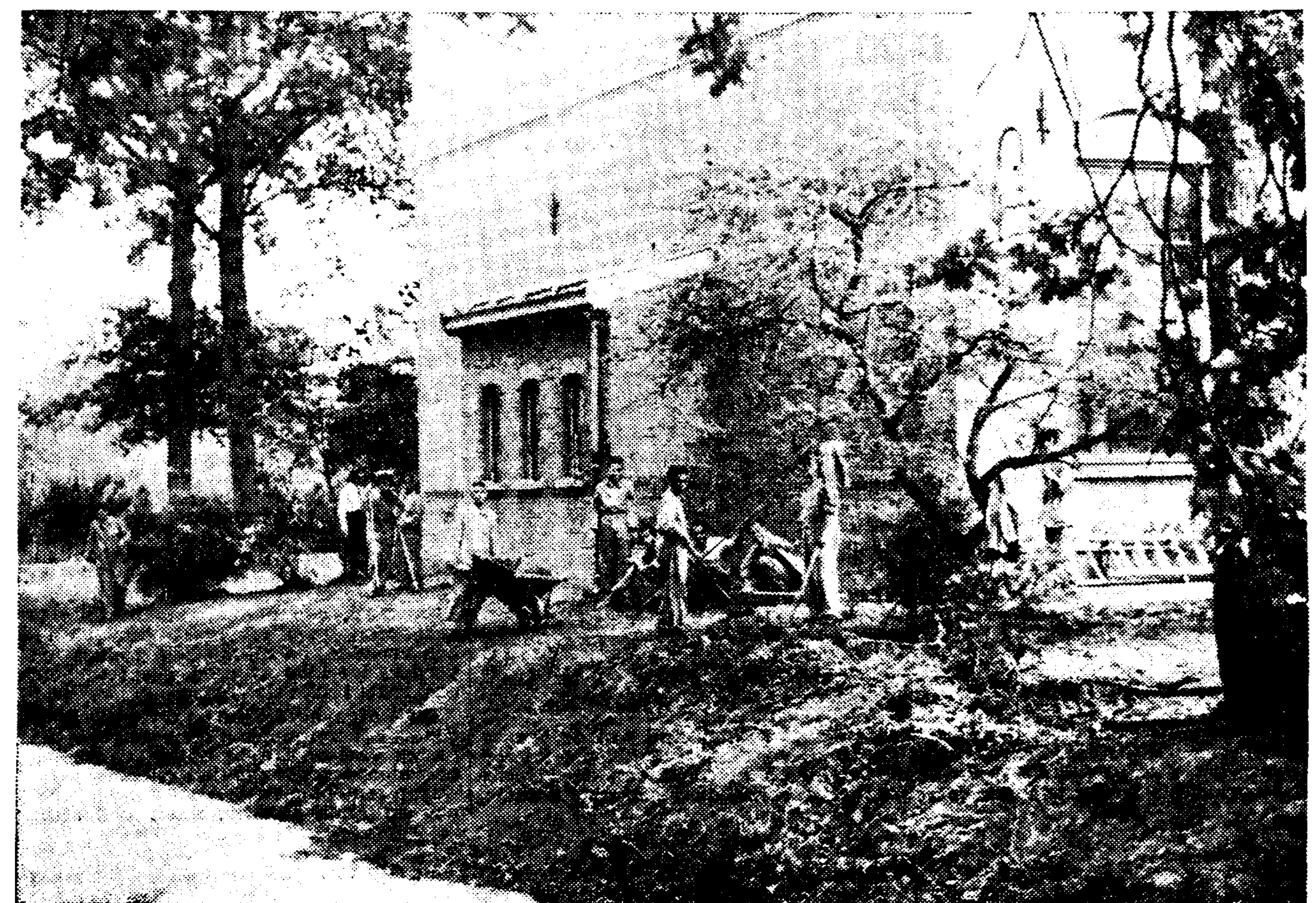
In mei 1959 hoopt men de eerste moderne katholieke universiteit van Centraal-Amerika te Granada in de staat Nicaragua te openen. Het plan om de universiteit op te richten, heeft de goedkeuring ontvangen van Z.H. de Paus en van Pater J. Janssens, generaal van de Sociëteit van Jezus, die de leiding zal hebben van de universiteit.

De universiteit zal voorlopig worden ondergebracht in het huidig „College voor Centraal-Amerika", eveneens een inrichting onder leiding van de paters Jezuïeten. Zij zal aanvangen met faculteiten van letteren en wijsbegeerte en rechten, terwijl er ook een school voor architektuur en een ingenieursopleiding aan verbonden zullen worden.

De universiteit zal hoger onderwijs verschaffen voor afgestudeerden van de 84 katholieke scholen die meer dan 16.000 leerlingen bezocht worden. De nieuwe universiteit is de opvolgster van de „Universidad de Santiago de León de los Caballeros", die door de bisschoppen van Nicarague in de 17e eeuw werd opgericht, doch tegen het eind van de 19e eeuw werd gesloten, toen de regering de inrichtingen voor hoger onderwijs overnam (N.C.)

„De Kruisberg", somber oord

PAUZE IN DE TRAGEDIE DER VERSTEKELINGEN

In het gesticht „De Kruisberg" worden de verstekelingen bezig gehouden met werkzaamheden in de verwaarloosde tuin.

(Van een medewerker in Nederland)

In kleine groepjes bijeen staan ze tegen de muur geleund, donkergetinte jongelieden in khaki-uniform. Ze lijken wat lusteloos. Praten doen ze nauwelijks, en dan alleen op zachte toon. Links is een volleybalnet gespannen over een grasgazon. Lenig en met soepele bewegingen spelen een paar jongemannen elkaar de bal toe. Dan ineens luidt een wachtmeester van de rijkspolitie een grote bel midden op het voorplein. Langzaam maken de bestalten zich los van de muur en de volleyballers voegen zich bij de anderen om zich gezamenlijk naar de omringende beplanting te begeven en daar de resultaten van drie jaar verwaarlozing in de tuin ongedaan te maken. De pauze is voorbij. Van die andere, de gróte pauze in hun bestaan is het einde nog niet in zicht. Voor sommigen dateert hun tijdelijk verblijf daar in De Kruisberg, een vroeger rijksopvoedingsgesticht in Doetinchem, al van half april, maar de grote toevloed is in mei en begin juni gekomen. Ieder schip uit Indonesië bracht nieuwe groepen aan: verstekelingen, illegale passagiers, die geen geduld hadden om op het visum te wachten en, de meesten uit wanhoop, enkelen uit lust tot avontuur, van de slappe bewaking in Priok profiteerden door in het geniep aan boord te sluipen.

Was het nog mogelijk de enkelingen in de beginperiode min of meer geruisloos op te vangen en een plaats te geven in de Nederlandse maatschappij, met de aankomst van de Willem Ruys en de Johan van Oldenbarnevelt, die gezamenlijk 83 verstekelingen aan boord hadden, werd de situatie anders. De meesten van hen bleken bovendien Indonesische staatsburgers te zijn, al verkozen zij allen vurig de Nederlandse nationaliteit. Het heeft er een ogenblik somber uitgezien voor deze vluchtelingen, de gedupeerden van de souvereiniteitsoverdracht. De regering stelde zich immers aanvankelijk op het standpunt, dat geen enkele verstekeling meer zou worden toegelaten. Dit werd bekend toen de Johan van Oldenbarnevelt nog onderweg was naar Nederland, maar tot een nadere verklaring gedwongen onder de druk van de publieke opinie, weerklank vindend in het parlement, zegde de minister van justitie toe de groep op dit schip als laatste aan een onderzoek te onderwerpen. Daarna zou het onherroepelijk zijn afgelopen.

En inderdaad, op uitdrukkelijk bevel van de Nederlandse regering heeft de kapitein van de Oranje zijn schip grondig laten doorzoeken en nog 16 verstekelingen in Priok van boord laten halen. Tussen Priok en Singapore vond men er opnieuw 10, die in laatstgenoemde aanlegplaats op een naar Indonesië varend schip zijn overgezet. Men kan dus aannemen, dat op de Oranje „schoon schip" gemaakt is.

Ongeveer 150 verstekelingen wachten nu op de beslissing van het ministerie van justitie, die zal zijn gebaseerd op een individuele beoordeling. Verreweg het grootste deel is zolang ondergebracht in een somber gebouw aan de rand van de Achterhoek, dat naar de naam van de buurtschap De Kruisberg is geheten. Nadat het jarenlang als opvoedingsgesticht voor jongens in gebruik was geweest, had het een drietal jaren leeg gestaan. Nu is het ingericht als huis van bewaring voor 113 verstekelingen, onder wie zich twee volledige gezinnen bevinden.

Personeel van de rijkspolitie is met de bewaking belast, maar trekt vrij gemoedelijk met de bewoners van De Kruisberg op. De verstekelingen gedragen zich voorbeeldig rustig, uit welbegrepen eigenbelang overigens. Ze beseffen immers maar al te goed, dat iedere poging tot verzet of uiting van misnoegen hun kansen om in Nederland te mogen blijven vermindert. Daarom verrichten zij gedwee, maar ogenschijnlijk niet ontevreden met hun lot, de hun opgedragen karweitjes, meestal bestaande uit werkzaamheden in de overwoekerde, verwilderde tuin.

Een Nederlandse kok, specialist in rijsttafels en andere Indische gerechten, bereidt de maaltijden in De Kruisberg, en men is nu doende een soort kantine in te richten. Het naargeestige gebouwencomplex past kwalijk in de fraaie lommerrijke omgeving, anderzijds verzacht juist deze entourage het onvriendelijke karakter van de tijdelijke verblijfplaats van de verstekelingen.

Vast staat wel, dat een deel van hen de weg terug zal moeten ondernemen. Er zijn namelijk ongewenste elementen bij, avonturiers, die uit louter bravour de rol van verstekeling hebben gespeeld.

En hoewel aan hun mentaliteit en gedrag dikwijls intens trieste oorzaken ten grondslag liggen, waardoor zij in zekere zin van schuld zijn vrij te pleiten, kan men niet van de Nederlandse samenleving verlangen deze figuren zonder meer maar te accepteren. Ook heeft een enkeling de legale weg vermeden, omdat hij, wegens een onzuiver geweten, vermoedde niet voor een visum in aanmerking te komen. Zal ook voor deze categorie Nederland zijn grenzen moeten openstellen? Een beroep op de vaderlandse gastvrijheid kan ook te ver gaan, vooral als er voor de eigen bewoners een nijpend ruimtegebrek heerst. Men bedenke voorts, dat de Nederlandse hospitaliteit vooral stoelt op politieke en godsdienstige verdraagzaamheid en dat de traditie niet van stal kan worden gehaald als het gaat om lieden met een criminele staat van dienst.

WAAR SPEELT HET VOLGEND BEDRIJF ZICH AF?

De zaak kan echter ook anders worden gesteld, en wel door de vraag in hoeverre aan de souvereiniteitsoverdracht aan Indonesië de gedragingen van vele „Indische Nederlanders" of personen die de jure dragers zijn van de Indonesische nationaliteit, maar met heel hun wezen de Nederlandse driekleur dienen, kunnen worden geweten. Zo bevinden zich onder de verstekelingen vele jongemannen die hun jeugd geheel in Nederlandse milieus hebben doorgebracht en na de overname van de regeringsbevoegdheden door Indonesië min of meer beschouwd werden als landverraders, of althans als lieden die krachtens hun sympathieën geen recht meer hadden op een solidaire behandeling. Zij waren de uitgestotenen in de Indonesische samenleving. Als zij door hun ouders of anderen waren opgegeven voor het Indonesische staatsburgerschap, dan hadden zij ook niet het recht op het tijdstip van de meerderjarigheid deze onvrijwillige keuze opnieuw zelf te bepalen, en bleven zij dus Indonesiër. Dit maakte het uiteraard extra moeilijk om aan een visum voor Nederland te komen, en dus grepen zij het laatste redmiddel aan: een tocht als verstekeling naar het begeerde land.

Liepen deze mensen dan zo'n groot gevaar in Indonesië, hun geboorteland notabene? Direct zelden, maar in vele gevallen was het hun vrijwel onmogelijk over een redelijke inkomstenbron te beschikken. Door de fanatieke houding der volbloed-Indonesiërs werden degenen, van wie bekend was dat ze ooit met de Nederlanders hadden gesympathiseerd of geheel Nederlands waren opgegroeid, uit betrekkingen geweerd en als paria behandeld. Schrille nood, zowel moreel als financieel, was vaak het gevolg. Tegen deze achtergrond van maatschappelijke vertwijfeling moet de vluchtelingenstroom uit Indonesië vooral worden gezien.

En het lijkt moeilijk te loochenen, dat de Nederlandse regering jegens al deze ontwortelde medemensen, die zich tot haar om bescherming wenden en tussen schip en wal dreigen te vallen, zo geen juridische dan toch morele verantwoordelijkheid draagt. Het minste dat zij doen kan, is geval voor geval consciëntieus te beoordelen, daarbij als leidraad gebruikend, dat een groot deel van de verstekelingen verdiensten voor de Nederlandse belangen hebben vergaard, het Wilhelmus geestdriftiger zingen dan menigeen die zich naar geboorte en nationaliteit vaderlander mag noemen, en dat hun bij eventuele terugkeer in Indonesië een nog bitterder lot te wachten staat dan vóór hun vlucht.

Deze individuele beoordeling is geen gemakkelijke taak, omdat de gegevens dikwijls schaars en onbetrouwbaar zijn. In dit opzicht is met de informaties over de legaal gerepatrieerden genoeg treurige ervaring opgedaan. De rapporten die moesten dienen als basis voor de beslissing omtrent de visumaanvraag, bleken soms geheel in strijd met de werkelijkheid. Er was een groot gebrek aan deskundige krachten, en momenteel is de situatie zelfs volkomen onoverzichtelijk. Veel rapporten zijn anoniem en hebben geen enkele waarde. En toch hangt van deze papiertjes het lot af van zovele duizenden mensen. 20.000 visumaanvragen liggen nog op behandeling te wachten. Beslissingen moeten soms worden genomen op grond van motieven die later vals blijken te zijn. Een ongunstig rapport was aanleiding om onlangs twee jeugdige verstekelingen die met een Australisch schip in Genua waren gearriveerd, naar Indonesië terug te sturen. Beiden waren volstrekt overtuigd van hun Nederlanderschap, maar ja, bewijs dat maar eens. Er was maar één papier, en wel een rapport, dat, naar later bleek, toen het al te laat was, hoogstwaarschijnlijk onwaarheden bevatte. In Genua schreef één van hen, Rob Twiss, een brief naar een Nederlandse dame die hij aan boord had ontmoet. Hij doet daarin een ontroerend beroep op haar om hem te helpen: „Wij zitten tot op heden, terwijl ik u deze brief schrijf, 6 dagen opgesloten in een hut op de „Sydney". Alles is prima behalve dat de hut te kil en te vochtig is, waardoor wij al meer dan 4 dagen ziek zijn. De dokter was gekomen, maar had haast geen medicijnen gegeven en daar blijven wij maar zitten, moederziel alleen. Wij hopen alleen dat God ons van hier redden kan. De Nederlandse consul is zelfs nog geen één keer bij ons geweest en zelfs niet eens een afgevaardigde van hem. Hij voelt zich misschien te hoog en wenst niets met ons te schaften te hebben."

Er is geen reden om te veronderstellen, dat de Nederlandse overheid, formeel genomen, incorrect te werk zou gaan bij de behandeling van de repatriëringskwesties. Maar er is wel grond voor het vermoeden dat zij zich lichtvaardig verlaat op ondeskundige adviezen en niet de ruimdenkendheid toepast, die andere dan strikt juridische en volkenrechtelijke overwegingen haar veroorloven. Het vraagstuk van de verstekelingen komt vooral in het menselijke vlak tot een oplossing.

Het asylrecht mag dan voornamelijk gelden als er bij terugzending voor de betrokkenen van direct levensgevaar sprake is, de hoogst onprettige bejegening — eufemistisch gezegd — waaraan de goedwillende verstekelingen, van wie het merendeel nog geen 25 jaar is, in Indonesië dan bloot zouden staan, dienen wij hun evenzeer te besparen. Van de Kruisberg mogen wij hen niet leiden naar de Calvarieberg.

Euromarkt en Latijns Amerika

Luxemburg. — De algemeen secretaris van de economische commissie der Verenigde Naties voor latijns Amerika, Paul Frebisch, zal op 17 juli te Luxemburg belangrijke besprekingen voeren met hoge functionarissen van het gezagsorgaan van de Europese staal- en steenkolengemeenschap.

Reeds eerder zijn tussen de commissie en het gezagsorgaan contacten gelegd. Deze contacten zijn enerzijds ingegeven door de belangstelling van Latijns Amerika voor de ontwikkeling van de ijzerersmijnen en de ijzerbewerking in Latijns Amerika en anderzijds door de Latijns Amerikaanse vrees voor de mogelijke nadelige invloed op de Latijns Amerikaanse economie van de economie van de Europese gemeenschappelijke markt.

De Directeur van de afdeling economie van het Hoge Gezagsorgaan van de Europese staal- en kolengemeenschap, Pierre Uri, die een belangrijke rol gespeeld heeft in het opstellen van het verdrag van Rome over de gemeenschappelijke markt, is het vorige jaar gedurende enkele weken ter beschikking gesteld van de economische commissie der V.N. voor Latijns Amerika. Hij heeft te Santiago de Chili, de zetel der commissie, een studie gemaakt van de practische mogelijkheid van een Latijns Amerikaanse markt en van de problemen, die de eventuele oprichting ervan meebrengen.

ERIC DE NOORMAN — DE GROTE BESLISSING

20—40 Eric hecht niet veel geloof aan 's mans beweringen. „Waarom wil je me dan waarschuwen?" vraagt hij. „Bovendien, ik ken je niet". „Maar ik U wel", is het antwoord.

„Ik herkende U dadelijk! Ik heb vroeger, onder Ragnar de Rode gevaren".

„En heb je ook aan Ondur verteld, dat je me herkende?"

„Oh nee", zegt de kerel, „ik heb al lang genoeg van die opschepperige schreeuwlelijk".

„Hoe kon je het klaarspelen, alleen weg te komen?" gaat de Noorman met zijn verhoor verder.

De man wil een goede indruk maken en antwoord uitvoerig: „Ondur wilde iemand achter jullie aan sturen en toen heb ik me dadelijk aangemeld. Ik moet de zaken hier eens goed opnemen en dan verslag uitbrengen. Ze zijn met zeven schepen en drie- of vierhonderd man, allen zwaar zwaar bewapend. Als ik dan terug kwam met mijn inlichtingen, wilde Ondur meteen aanvallen".

„O", zegt Eric droogjes, „je beweert dus, dat je me wilt helpen? Maar hoe komt die kerel er bij, zich koning van Noorwegen te noemen?"

...

„Eenvoudig door het recht van de sterkste", is het bescheid. „Er waren er meer die naar de macht grepen, maar hij was hun allemaal de baas af. En nu gaat hij voortdurend overal op roof uit".

Eric overpeinst, dat als de man waarheid spreekt, het er ernstig voor de eilandbewoners uit ziet. Hij besluit, de proef op de som te nemen. „Wel", zegt hij, „ik heb een plan, ga maar mee". Schijnbaar achteloos draait hij zich om en keert de man zijn rug toe.

DE ONTMASKERING VAN DUCLOS

Tussen de berken van Szklarska-Poreba

Eugenio Reale vertelt, hoe de Kominform is opgericht

Jacques Duclos, die sinds jaar en dag optreedt als de rechterhand van de Franse communistische partijleider, Thorez, heeft na de bijeenkomst te Szklarska-Poreba nooit meer het prestige kunnen herwinnen, dat hij op het eind van de Tweede Wereldoorlog, als leider van het communistische verzet in Frankrijk, bezat.

(Van een bijzondere medewerker)

Historici, die aan het dromen slaan, stellen zich gaarne voor, dat zij een of ander nieuw bewijsstuk ontdekken, waardoor een bestaande en aanvaarde geschiedkundige versie volkomen op haar kop wordt gezet: een stuk door Shakespeare in het handschrift van Bacon, een erkenning door de hertogin van Angoulême, dat Naundorff inderdaad haar broer Lodewijk XVII was, of een papiertje, waarin Dreyfus erkent geld van Schwartzkoppen te hebben gekregen.

De Engelse historicus A. J. P. Taylor schreef deze bespiegeling onlangs neer in een bespreking van de eerste publikatie van de letterlijke tekst van het fameuze plan-Schlieffen. Zijn opmerking sloeg dan op de gewone huis-, tuin- en keukenhistoricus. Maar nog veel meer moeten zij, die zich specialiseren op de geschiedenis van het communisme, wel dergelijke dromen koesteren; al was het alleen maar, omdat de bewijsstukken, die zij hebben, zo uitermate schaars zijn. Een van de gebeurtenissen, waarover tot dusver niet veel is gepubliceerd, is de fameuze vergadering in Polen, waarop in september 1947 de Kominform is opgericht. Er bestaat wel een versie over, die destijds vrij algemeen werd aanvaard. Franz Borkenau, die zich bij zijn leven een grote reputatie als kenner van het communisme heeft verworven, schreef in „Der europäische Kommunismus" (Francke-Verlag, Bern 1952), dat de hele communistische pers begin 1947 bekendmaakte, dat een aantal communistische leiders eind september in Warschau een geheime bijeenkomst had gehouden. Het resultaat van die besprekingen was, dat er in Belgrado een „communistisch informatiebureau" (Kominform) zou worden opgericht. Borkenau noemt de namen van enkele deelnemers, die hem bekend zijn: Zjdanov en Malenkov uit de Sovjet-Unie, Kardelj en Djilas uit Joegoslavië, Anna Pauker en Gheorghiu-Dej uit Roemenië, Poptomov en Chervenkov uit Bulgarije, Duclos en Fajon uit Frankrijk, Slansky uit Tsjechoslowakije en Revai uit Hongarije. Uit Italië was Luigi Longo komen opdagen, samen met iemand, wiens naam Borkenau voor een pseudoniem houdt: „man darf es für fast gewisz halten, dasz sich hinter dem italienischen Delegierten „Reale" der dort Seite an Seite mit Longe erscheint, Togliatti verbirgt".

Thans is bij de uitgeverij Plon in Parijs een boek verschenen, dat zonder twijfel als „het" document over de oprichting van de Kominform zal moeten gelden.

En men kan er al dadelijk twee dingen uit opmaken: ten eerste, dat de geheime bijeenkomst niet plaats had in Warschau of Bialystock, maar in Szklarska-Poreba, een klein stadje, op enkele tientallen kilometers van Wroclaw, het vroegere Breslau, gelegen. In de tweede plaats moeten wij de veronderstelling, dat Togliatti zich daar in september 1947 onder de naam Eugenio Reale heeft opgehouden, definitief verwerpen en wel op gezag van de heer Reale zelf, die tekent als schrijver van dit boek *).

Eugenio Reale is een Italiaans medicus, die bij de aanvang van Mussolini's dictatuur toetrad tot de communistische partij, terwille van die partij een groot deel van zijn leven doorbracht in gevangenissen en concentratiekampen en tenslotte namens die partij hoge functies in het na-oorlogse Italië bekleedde. Hij is ambassadeur in Warschau geweest en onder-staatssecretaris van buitenlandse zaken in drie kabinetten (Bonomi, Parri en De Gasperi).

Na het twintigste congres van de Russische communistische partij in februari 1956 en speciaal na de gebeurtenissen in Hongarije in de herfst van dat jaar spitsten zich de tegenstellingen tussen Reale en de leiding van de Italiaanse communistische partij dermate toe, dat hij op 31 december 1956 als lid werd geroyeerd. Sinds juni 1957 geven zijn vrienden en hij een weekblad uit, „Corrispondenza Socialista", dat een zeer levendige campagne tegen het communisme voert. In april van dit jaar werd Reale door de „Pravda" met naam en toenaam aangevallen wegens zijn „revisionisme" en zijn „voetval voor het kapitalisme".

ANDREI ZJDANOV

Hoe belangrijk het ook is, dat Reale zijn aantekeningen over de bijeenkomst in Szklarska-Poreba aan de openbaarheid heeft prijsgegeven, zijn boek zet de aanvaarde versie niet zonder meer op haar kop. Er worden enkele feitelijke correcties aangebracht en bestaande vermoedens worden bevestigd of aangevuld. Wij missen er enkele pikante détails in, die anderen over deze bijeenkomst hebben verteld, zoals het verhaal, dat Jacques Duclos zó boos werd over de kritiek, die Milovan Djilas op het beleid van de Franse communistische partij leverde, dat hij de vergaderzaal verliet en in de tuin ging wandelen. Het grote nut van Reale's boek is echter gelegen in het feit, dat hij weer eens uitvoerig schildert, hoe de sfeer op zo'n communistische topconferentie eigenlijk is en hoe de communistische coryfeeën nu met elkaar omgaan.

De conferentie had plaats in een weelderige villa, die eens had toebehoord aan een Duitse „Junker" en die werd omringd door een prachtig berkenbos. Het hele landgoed, villa plus berkenbos, was weer omgeven door een cordon militairen en politiemannen, die dag en nacht voor de afzetting zorgden. Aldus bewaakt, volkomen afgesloten van de buitenwereld bleven de delegaties een hele week lang bij elkaar.

De afgevaardigden sliepen met zijn tweeën op een kamer en gebruikten hun maaltijden met zijn allen tezamen, gezeten aan een enorme hoefijzer-vormige tafel: elk van de drie maaltijden, die per dag werden geserveerd, bestond uit acht à tien gangen, afgezien nog van de kaviaar en de fijnste hors-d'oeuvre, de zeldzaamste vruchten en een grote verscheidenheid van wijnen en likeuren. Iedere dag wachtte de afgevaardigden bovendien een surprise, een geschenk op hun kamer: een pyjama of een kamerjas, een koffertje, een fototoestel of zelfs een wandelcostuum. Gomulka, die toen nog als gastheer optrad, wilde zich klaarblijkelijk niet laten kennen.

De Italiaanse en de Franse delegaties waren de laatsten, die in Szklarska-Poreba arriveerden, en dat was bepaald geen toeval. De bekwame regisseur, die deze hele bijeenkomst had gearrangeerd, moest twee doeleinden bereiken: er moest besloten worden tot de oprichting van de Kominform en voorts moesten twee partijen, die bij de strijd om de macht in hun land minder succes hadden geboekt dan hun zusterpartijen in andere landen, een geduchte schrobbering ontvangen. Die twee partijen waren de Franse en de Italiaanse. Zij waren de aangeklaagden (Togliatti, die altijd zeer snel aanvoelt, wanneer dergelijke dingen in de lucht hangen, had daarom waarschijnlijk Reale in zijn plaats gestuurd), en vóór hun komst moest de prosecutie de rollen even verdelen. Vandaar, dat Reale bij de andere afgevaardigden, die zich al rond Malenkov en Zjdanov hadden gegroepeerd, een lichte gêne meende te bespeuren, toen Longo en hij zich bij hen voegden, en bij zichzelf, tijdens het verdere verloop van de besprekingen, een zekere claustrofobie.

De afgevaardigden waren geen geharde communisten geweest, als de fouten van de Franse en Italiaanse kameraden desondanks niet onbarmhartig waren tentoongesteld. Vooral door Zjdanov en Anna Pauker, maar ook Milovan Djilas — hoezeer hij zich later ooit van het communisme heeft afgewend — toonde geen enkele genade. Het heimwee naar de regeringsbanken en de „parlementaire stompzinnigheid" van Togliatti en Thorez werden hevig onder vuur genomen en bij Reale blijft er van de „angebliche" woede van Duclos niets over.

Integendeel: „De secretaris van de Franse communistische partij gedroeg zich als een klein winkeliertje, dat op fraude is betrapt: hij wierp zich ter aarde, vernederde zichzelf, erkende zijn fouten, verloor zich in excuses, verdubbelde zijn beloften. Klein, zo als een pioen, met trillende stem en heftig handenwringend bedreef Duclos de kleinzieligste en jammerlijkste zelfkritiek, die men zich denken kan... Nooit heb ik een weerzinwekkender schouwspel bijgewoond."

Over de hypothese van Borkenau, dat Zjdanov bij de oprichting van de Kominform de wensen van Stalin trotseerde, vinden wij bij Reale niets concreets. Wel tiranniseerde hij als een vette satyr de hele bijeenkomst, maar herhaaldelijk deelde hij mee, dat hij over bepaalde kwesties telefonisch overleg met „de wijze leider" had gepleegd.

Als hij de waarheid sprak, is zelfs de onmogelijke titel, die het tijdschrift van de Kominform later droeg — „Voor een duurzame vrede, voor een volksdemocratie" — door Stalin hoogst persoonlijk verzonnen.

Ook bij Reale vinden we dus geen onthullingen, die het briefje van de hertog van Angoulême of het eveneens denkbeeldige reçu van Dreyfus zouden kunnen evenaren, maar wel een betrouwbare en door de jongste ontwikkelingen hoogst actuele schildering van die merkwaardige bijeenkomst tussen de berken van Szklarska-Poreba.

*) Eugenio Reale „Avec Jacques Duclos au banc des accusés", traduit de l'italien par Pierre Bonuzzi, Librairie Plon, Paris 1958.

VENUS MET TWEE KINDEREN

Onbekend beeld van Michel Angelo in Florence ontdekt

Slechts gedeeltelijk het werk van de befaamde meester?

(van een medewerker)

Een marmeren Venus-beeld, twee meter hoog, dat aan Michel Angelo wordt toegeschreven, is in een verlaten corridor, die het oude „Palazzo Pitti", een van de belangrijkste musea van Florence, binnenleidt, ontdekt.

Die opzienbarende mededeling is gedaan door een comité van drie leden van de Italiaanse kunst-superintendance, dat verklaard heeft, dat de ontdekking van het beeld geschiedde door de bekende kunst-expert Matteao Marangoni, die in juni van het vorig jaar in Pisa aan een hartaanval is overleden. De drie experts, de professoren Filippo Rossi, Guido Marozzi en Ugo Procaci, hebben gezegd, dat er „absoluut geen twijfel aan bestaat," dat het beeld, een van de weinige naakten ooit door de beroemdste Italiaanse kunstenaar gemaakt veilig aan Michel Angelo kan worden toegeschreven. Zij voegden daar aan toe, dat het beeld eeuwen lang vergeten in een kleine tuin van het paleis „Meridiana" had gestaan. Dit is een gebouw, dat bij het „Palazzo Pititi" aansluit en dat bewoond wordt door leden van het huis van Savoye, eens heersers over Italië.

Toen in 1947 een nieuwe toegang in het „Palazzo Pitti" werd geopend, werd besloten, dat er een beeld in een lege nis geplaatst zou worden. Professor Marozzi herinnerde zich toen, dat hij een „gracieus naakt" in de tuin had gezien en het marmeren beeld, dat maar half was afgewerkt, is toen in de nis geplaatst.

Hier werd het opgemerkt door Marangoni, die onmiddellijk zag, dat sommige details een opmerkelijke gelijkenis vertoonden met andere werken van Michel Angelo. Hij gaf onmiddellijk het bevel, het beeld over te brengen naar een lege zaal van het „Pitti"-museum en ondernam daarop een studie van het beeld tezamen met de drie andere deskundigen, die er thans mededeling van hebben gedaan.

Marangoni en zijn helpers kwamen tot de conclusie, dat het een werk van Michel Angelo is. Zij baseren hun overtuiging o.m. hier op, dat het beeld wordt genoemd door Giorgio Vasari, een schilder en schrijver uit de zestiende eeuw, in zijn beroemde „De levens van schilders, beeldhouwers en artiesten", een bron van grote en waardevolle kennis van de renaissance.

Marangoni was bezig met het schrijven van een artikel voor het officiële bulletin van de Italiaanse kunst-superintendance over zijn ontdekking, toen hij in zijn woning in Pisa een hartaanval kreeg.

Het artikel, dat door zijn medewerkers voltooid zal worden, begint met de woorden: „Ik heb het genoegen de lezer een nieuw meesterwerk van Michel Angelo, dat nog onbekend is, te presenteren."

Het beeld van twee meter hoogte toont de gracieuze figuur van een staande Venus, met een kleed rond haar lichaam gedrapeerd en over haar schouder geworpen en neervallend langs haar rug. Twee gebeeldhouwde kinderen staan aan haar voet, een voor en een achter haar. Het was de grote gelijkenis van een van die kinderen met een ander kind van Michel Angelo, dat deel uitmaakt van een beeld van de geboorte van Christus, dat zich in het „Bargello"-museum van Florence bevindt, die de aandacht trok van Marangoni.

Prof. Mario Salmi, onder-voorzitter van de hoge raad voor schone kunsten van Italië, is het slechts gedeeltelijk eens met het toeschrijven van het beeld aan Michel Angelo. „Van wat ik heb kunnen zien, is het mijn indruk, dat de Venus niet geheel en al het werk is van Michel Angelo," zei hij, „ik denk, dat hij er aan begonnen is, maar dat een ander het werk heeft afgemaakt."

Deze Venus is het tweede waardevolle beeld, dat in de loop der laatste jaren op het terrein van het „Palazzo Pitti" is „ontdekt".

In 1941 werd een marmeren beeld, Narcissus voorstellende, in de „Boboli"-tuinen geïdentificeerd als een werk van de renaissance-beeldhouwer Benvenuti Cellini.

Amerikanen ongerust over hun verdediging

Washington. — Drie vooraanstaande adviseurs van de Amerikaanse regering hebben voor de televisie verklaard, dat de verdedigingswerken van de V.S. slecht worden geleid en dat slechts aan een paar regeringsfunctionarissen wordt toegestaan de omvang te kennen van het gevaar voor de nationale veiligheid. Deze drie adviseurs zijn: Robert Sprague, adviseur van de Amerikaanse Veiligheidsraad, Jerome Weisner, wetenschappelijk adviseur van Eisenhower en prof. P. Sterling Livingstone, die vaak wordt geraadpleegd door de Amerikaanse regering in kwesties, die het ministerie van defensie betreffen.

Sprague is voorts voorzitter geweest van de commissie-Gaither, die een verslag heeft opgesteld over de defensie. Dit verslag, dat enkele maanden geleden aan Eisenhower is overhandigd, zou in zeer kritische termen gesteld zijn.

De drie adviseurs legden er voor de televisie de nadruk op, dat de V.S., volgens hen, zeer kwetsbaar zijn voor verrassingsaanvallen. Zij waren het er echter niet over eens of het grootste gevaar voor dergelijke aanvallen in de eerstkomende jaren of daarna bestaat.

Professor Livingstone zeide, dat de zwakke positie van de V.S. het gevolg is van de beweringen van politieke leiders, dat er geen kernoorlog komt.

Weisner en Sprague waren van mening, dat de ongunstige toestand van het ogenblik veroorzaakt wordt door het ontbreken van overleg en het slechte bestuur over de gehele linie.

Vakverenigingen in Algerie nog niet vrij

Brussel. — Het bestuur van het Internationale Verbond van vrije vakverenigingen heeft er na een conferentie van drie dagen te Brussel, bij de Franse regering op aangedrongen de volledige vrijheid van vakverenigingen in Algerië te herstellen.

In een resolutie over Algerië wordt gezegd, dat het bestuur het betreurt, dat er nog altijd personen uit de Algerijnse vakbeweging in hechtenis zijn. Er wordt bij de Franse regering en de bevoegde vertegenwoordigers van het Algerijnse volk op aangedrongen zonder verwijl in onderhandeling te treden.

„De ark van Noë", een vreemd Spaans genootschap

(Van onze correspondent in Spanje)

Door het gemeentelijk dierenpark van Barcelona waart een sinister mens rond. Deze zonderling schept er een sadistisch genoegen in voornamelijk jonge en waardevolle dieren uit het park te vergiftigen. In de voorbije vier weken heeft hij vier beesten gedood, een kostbare lama, een jong zelden voorkomend hert, een kameel en een slechts enkele jaren oude olifant. Aanvankelijk tastte men in het duister omtrent de doodsoorzaak van deze dieren. Men dacht aan ziekte, aan klimatologische omstandigheden, aan fouten in de voeding. Maar toen het derde dier in successie zijn laatste adem uitblies, begon men te vrezen, dat kwaadwilligheid in het spel was. Vivisectie wees uit, dat men met regelrechte vergiftiging te maken had. Voorzichtigheidshalve werd de politie gewaarschuwd. Maar die kon niet voorkomen dat de onbekende dierendoder ook nog een einde maakte aan het leven van „Noia", de jongste olifant van de dierentuin. Medisch onderzoek wees uit, dat dit dier, naast kroonkurken, stukken grammofoonplaat en oude ballpoints, ook vergif naar binnen had gekregen. Hierop is de politie een stelselmatig onderzoek begonnen onder de regelmatige bezoekers van het dierenpark en hebben de radio en de dagbladen de hevig verontwaardigde bevolking van Barcelona opgeroepen mee te helpen bij de opsporing van de wrede snoodaard, die een sinistere moordlust aan de dag legt.

Dit gebeurde heeft de Barcelonezen danig opgewonden. Niet dat zij zich zoveel zorgen maken over het bestaan van het dier. In feite zijn de Spanjaarden helemaal geen dierenvrienden. Er is geen land in Europa te vinden waar zoveel armzalige straathonden rondslenteren, waar zoveel ezels zo hevig worden afgebeuld en waar paarden zo onheus worden behandeld. Niet voor niets wordt de Spanjaard bleek van hartstocht en opwinding, wanneer week in week uit tientallen stieren in de arena's op zwierige wijze worden afgemaakt.

De Vereniging tot Bescherming van Dieren en Planten, die in Spanje een armetierig leven leidt, kan daar weinig tegen uitrichten. Het zou trouwens onbegonnen werk zijn alle Spaanse straathonden een veilig tehuis te bezorgen. Het meest probate middel om de dieren uit hun lijden te verlossen is het regelmatig ingrijpen van de guardia civil, die met het wetsartikel dat de eigenaars verbiedt hun honden los te laten lopen, in de hand, razzia's houdt. Met grote vangnetten trekt men er op uit en alle dieren die men op die manier te pakken krijgt worden naar een andere wereld geholpen. De Spaanse dierenbescherming verkeert constant in geldnood. En hoewel de adellijke bestuurders principiële tegenstanders van het stierengevecht zijn, weet men op gezette tijden niet beter te doen dan een corrida te organiseren om de bijna altijd lege kas te spekken.

DE SPANJAARDEN ZIJN GEEN DIERENVRIENDEN

Meer activiteit ten behoeve van het welzijn van het dier ontplooit de zonderlinge vereniging die schuil gaat achter de naam „De Ark van Noë". In deze ark hebben alle families, die een uit de fauna afgeleide naam dragen, zich verenigd; allen die Caballo heten of Leon, of Pajaro, de families Paard, Leeuw of Vogel. Dit zeer uigebreide genootschap komt regionaal maandelijks bijeen, meestal ter ere van een feestmaaltijd, waarbij menig speenvarken smakelijk toebereid ter tafel komt. Op gezette tijden pleegt men gezamenlijk de dierentuin te bezoeken. De families Leon plegen zich dan in de buurt van de leeuwenkuil op te houden en gedragen zich daar allerbeminnelijkst tegenover het dier dat zijn koninklijke naam heeft moeten lenen aan de burgerlijke stand.

De „Ark van Noë" voert zoiets als de patronage over de dierentuin van Barcelona en zorgt zo nu en dan voor de aankoop van nieuwe exemplaren in het park. Het jongste geschenk was de jonge olifant „Noia", die het slachtoffer is geworden van de zonderlinge maniak, die vergiftigend door de dierentuin rondgaat. Mede onder aanvoering van „De Ark van Noë" zijn dagbladen en de radio-omroep een campagne begonnen om de snoodaard op te sporen. De dagbladen publiceren daarbij prachtige stukken proza, waarin zij de dierendoder aan de kaak stellen. Een mens te doden, zo schreef „Solidaridad Nacional", is erg. Maar men doodt zijn medemensen tenminste altijd met een reden. Men kan de minnaar van zijn vrouw doden, men kan wraak koesteren, men heeft altijd de een of andere verklaring. Maar iemand die een dier doodt, dat in een kooi in een dierentuin zit opgesloten, heeft geen enkele reden, dat is een lugubere sadist, een gemene wreedaard, een verachtelijke schurk. Dieren doden doet men omdat men honger heeft, maar niet uit welke innerlijke opwelling dan ook. In de dierentuin van Barcelona, aldus Solidaridad, zijn vier kooien vrij gekomen. Zij moeten gereserveerd worden voor de misdadiger die de vorige bewoners heeft gedood.

Na deze lyrische ontboezeming acht uw correspondent het niet ongewenst op te merken dat sedert vijftien maart tot eind oktober in elke arena van Spanje tijdens elk weekeinde tenminste zes stieren worden gedood en dat Spanje zonder paradoxen schijnbaar niet kan bestaan.

Concentratie in Amerikaanse Transportvakbonden

Washington. — Leiders van Amerikaanse vakbonden van het personeel van maatschappijen voor het vervoer te land, ter zee en in de lucht hebben gesproken over de vorming van een verbond, dat zo goed als het gehele vervoer van de Verenigde Staten zou omvatten.

Het desbetreffende voorstel is van de leider van demachtige transportarbeidersbond „International Teamsters Union, Hoffa". Hoffa's bond werd in december van het vorige jaar uit het grote vakverbond A.F.L.-C.I.O. gestoten op beschuldiging van corruptie in de leiding.

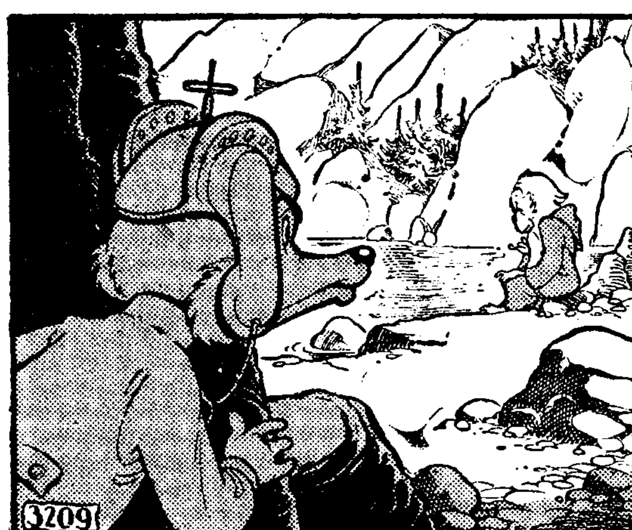
Enkele bonden, onder andere de International Longshoremen Union, hebben zich reeds akkoord verklaard met of gunstig uitgesproken over Hoffa's voorstel. De I.L.U. werd in 1953 eveneens geisoleerd op beschuldiging van corruptie.

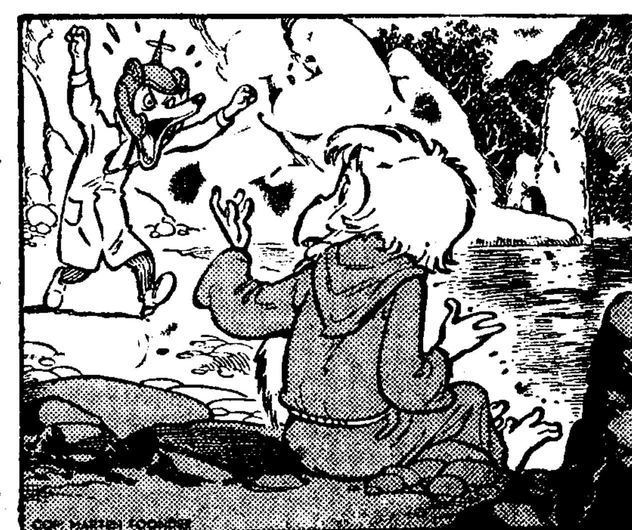
Deskundigen op het gebied van de Amerikaanse vakbeweging zeiden zaterdag, dat deze plannen van Hoffa een scheuring in de Amerikaanse vakbeweging tengevolge kunnen hebben.

Génève. — Te Génève is de 21e internationale conferentie over het openbare onderwijs begonnen, dat door vertegenwoordigers van zeventig landen wordt bijgewoond. De openingsrede werd uitgesproken door Luther Evans, de direkteur-generaal van Unesco.

Tampa. — In de oliehaven van Tampa in Texas is het 12.842 ton metende tankschip „Gulf Deer" van de „Gulf Oil Company" als gevolg van kortsluiting in brand gevlogen. Vijf opvarenden liepen verwondingen op. De brandweer slaagde er na enige uren in het vuur te doven.

TOM POES en het Stenenbeen-Probleem

3209 Heer Bommel wist natuurlijk niet, dat het praatlopertje zweeg door middel van een technische ingreep.

De specialist Slagslager had draadloos de automatische bandjeswisselaar uitgeschakeld om in rechtstreeks contact met zijn patient te kunnen treden. Maar hoewel hij heer Ollie's droevig gepraat duidelijk in zijn koptelefoon hoorde, kon hij er op dat moment geen antwoord op geven. Dat kwam omdat hij doende was met het besluipen van de kluizenaar en daarbij moet men stilte in acht nemen, dat is duidelijk.

De grijsaard zat aan de oever van het bergmeer. Hij was in diepe gedachten verzonken, doch het geluid van een steentje deed hem opschrikken. ...

„Kijk, kijk", sprak hij verrast, „daar is bezoek! Treed nader, goede vriend". ....

De heer Slagslager kwam ontstemd uit de schaduw te voorschijn. Hij was boos omdat hij ontdekt was, maar omdat hij op zijn praatmachientje was aangesloten, zweeg hij.

„Ik weet wat U komt doen", hernam de oude olijk. „U komt Uw mechaniekje terug halen. U wilt niet, dat ik het bij mijn verzameling voeg. Of heb ik het mis? U bent toch de uitvinder van de slaagsysteem agenda's en de kalenderspreuken?"

De ander zweeg nog steeds, doch er verscheen een gevaarlijk lichtje in zijn ogen. ......

„Welnu", voer de grijsaard voort, „ik moet U teleurstellen. Het instrumentje is voor mij wanneer de patient genezen is".

„Schurk!" riep nu de heer Slagslager woedend. „Wat let me om je in het water te gooien?"

In zijn toorn had hij de aansluiting geheel vergeten en zo kwam het dat heer Bommel tot zijn ontzetting het praatlopertje met luide stem hoorde roepen:

„Wat let me om je in het water te gooien?"

Roep der ruimten

Een Nederlandse emigratieroman

door Dirk van den Brink

58

En twee maanden later had hij nog steeds geen middel bedacht om mijn akker tot zijn eigendom te maken.

Het is wel buitengewoon merkwaardig, dat ik zelf hem tenslotte dat middel aan de hand heb gedaan. Maar zo ver zijn we nog niet.

Ik lig nog met een gebroken been in het ziekenhuis.

De draad van mijn verhaal vat ik op bij het punt waar mijn vader zijn verslag over de raadsvergadering beëindigt.

„Dus, jongen, de akker achter de fabriek blijft in handen van de Martensen," zei vader, toen hij alles verteld had, „het is een gelukwens waard: ik had het nooit kunnen denken."

Inderdaad: het was een gelukwens waard.

Mijn hart moest dus nu eigenlijk opspringen van blijdschap.

De akker was mijn en bleef mijn!

Ik had er een jaar lang voor gevochten en nu is de overwinning behaald.

Maar ik bespeurde niets van een overwinningsroes. Mistroostig keek ik naar de mistroostige hoeveelheid druiven op mijn tafeltje. De meesten waren tot verrotting gedoemd, omdat ik er in korte tijd nooit zoveel zou kunnen verzwelgen. Het schijnt, dat men bezoekers van ziekenhuizen alleen maar toegang wil verschaffen als ze een pond of wat druiven bij zich hebben.

Ja, de akker bleef nu aan de Martensen, dat was waar.

„Wat dunkt je d'r van, jongen?" drong vader aan, toen ik uit eigen beweging geen aanstalten maakte, op het geval in te gaan.

Ik haalde mijn schouders op.

Het is natuurlijk dat ongelukkige been, dacht ik bij mezelf. Dat maakt me zo mistroostig. Wie kan zich gelukkig voelen als hij vastgebonden ligt gelijk een hond aan de ketting?

Zo begon ik toen al, met allerlei bedrieglijke uitvluchten rond de waarheid te draaien, en dat heb ik maandenlang volgehouden. De diepste kern van de waarheid was, dat ik gehoopt had — werkelijk gehóópt had, dat me die akker ontnomen zou worden. Dan zou de grote beslissing in mijn leven mij minder moeilijk vallen. Dat was de waarheid — al zou ik toen iedereen om zo'n uitspraak hebben uitgelachen.

„Nu, jongen," drong vader opnieuw aan en hij keek me doordringend in de ogen, „valt het je niet geweldig mee?"

„Ik raak die akker op den duur toch kwijt," antwoordde ik stug, „de industrialisatie kan men niet tegenhouden door een ruzie in de gemeenteraad."

Dat was de tweede uitvlucht.

Vader ging er niet op in.

Een half uur bleef hij zwijgend naast mijn bed zitten. Onderwijl zocht ik moeizaam naar de verborgen oorzaken van mijn vreemde neerslachtigheid. Het was of er een blok lood op mijn borst lag, zo beklemd voelde ik mij. Maar plotseling werd dit drukkende gevoel door een vlijmende verontwaardiging verdreven. Ik was woedend om dit idiote raadsbesluit, dat de spot scheen te drijven met het gezonde verstand. Hier was een klein-burgerlijke ruzie uitgevochten — met mijn eigendom als inzet. Was dáárom de democratie uitgevonden? Om de draak te kunnen steken met een volksbelang? Dat was geen rechtsstrijd meer...... het was een Jan-Klaassen-spel. En dan te moeten bedenken dat het juist Bickers was, in wiens handen het lot van mijn akker gelegen had.

Bickers...... de vruchtmummie.

En in plaats van te juichen van dankbaarheid, siste ik onverhoeds tussen mijn opeengeklemde tanden door:

„Nooit! Nooit!"

Rustig keek vader mij aan.

„Als je eenmaal weer op de been bent," sprak hij, „dan wordt dat allemaal vanzelf beter, m'n jongen."

Hij scheen om de een of andere reden diep ontroerd te zijn. Besefte hij op dat ogenblik al iets van de groeiende onrust in mijn binnenste? Had hij er een voorgevoel van, dat mijn leven geplaatst was voor een radicale verandering, gelijk aan die van een berglandschap, dat door een aardverschuiving wordt gteisterd......?

Zeker is, dat vader mij altijd veel beter heeft begrepen dan ik mezelf begrijpen kon.

Precies een week later, de tweede vrijdag in de maand oktober dus, bracht moeder het tweede grote nieuws. Opnieuw openden zich gunstige perspectieven voor mijn toekomst als boer, zij het ook door een in wezen tragische oorzaak.

Terwijl ze zenuwachtig haar zwart-fluwelen handtas telkens weer opende en sloot, vertelde moeder opgewonden en tamelijk onsamenhangend, wat er gebeurd was. Die vrijdag in het ziekenhuis maakte het nieuws ook op mij een diepe indruk; nu, ruim twee jaar later, zittend op een boot, die door de Java-Zee stoomt, zal het mij misschien gelukken, een regelmatig verslag omtrent het gebeurde uit te brengen.

Eerder heb ik U al ingelicht over de activiteiten van Keesje van der Put, de man van tante Cor. Het zal U dus niet verwonderen, dat hij iedere middag een dutje ging doen in zijn ouderwetse bedstee.

Die donderdagmiddag, verzekerde hij, had hij heerlijk geslapen, maar ik denk, dat hij altijd heerlijk sliep. Door de jaren heen had oom Kees geleerd, ongehoord veel en diep te slapen. Hij maakte nachten van tien tot twaalf uur, al naargelang het jaargetij, en daarbij was zijn middagdutje, aanvankelijk bedoeld als een onschuldig hazenslaapje van tien minuten in een luie stoel, langzamerhand uitgedijd tot een complete middagvulling.

(Wordt vervolgd)

Arubaanse wielrenners boekten grote suksessen in TRINIDAD

Oranjestad. — Met een beladen keerden gisteren per KLM de Arubaanse wielrenners terug, die in Trinidad aan internationale ontmoetingen deelnamen. De prestaties van de jongelui zijn zeer groot, temeer daar het weer slecht was en de banen daardoor in deplorabele toestand verkeerden.

De organisatoren van de feesten in Trinidad verwachtten eigenlijk, dat de Arubaanse renners niet zouden uitkomen, maar daarin vergisten ze zich. De Arubanen waren van mening, dat zij, als goede sportmensen, onder alle omstandigheden moesten uitkomen. Een beslissing, die door de pers en de sportbond op Trinidad hogelijk werd gewaardeerd. Vol lof was men over de sportiviteit van onze renners.

Daar komt nu nog bij, dat de jongens een uitstekend figuur hebben geslagen door op deze eerste buitenlandse wedstrijd tal van prijzen in de wacht te slepen.

S. Coffie won de 1000 meter wedstrijd. Hij kreeg de eerste prijs.

In de 2000 meter wedstrijd stond Coffie vrijwel de gehele wedstrijd voor. In de laatste ronde kwam hij te vallen en ging de prijs voor hem verloren. De tweede prijs was echter toch weer voor een van onze renners, nl. Gaston Richardson, die slechts een halve lengte op de winnaar voorlag. Simon Illidge won zowaar de derde prijs.

In de B-klasse vielen onze renners uit. De jeugdige fietsers waren tegen de onverwacht zware baan nog niet opgewassen.

De uitzending van de renners, welke een zo groot sportief sukses is geworden, werd financieel mogelijk gemaakt door de A.S.U. Onze sportbestuurderen kunnen er van overtuigd zijn, dat zij dit geld goed besteed was.

Hartelijk kontakt

Intussen werd door de ASU een hartelijk gestelde brief ontvangen van de secretaris van de Wielrennersclub in Trinidad, in verband met de deelname van renners uit dat land aan de ASU Sportolympiade. Deze secretaris, de heer Gerald Nelson, schrijft het volgende:

„Aanvaard mijn hartelijke dank voor de buitengewoon grote gastvrijheid, welke ons op uw eiland werd verleend, ter gelegenheid van de Sportweek. Door uw hartelijkheid voelden wij ons direkt en algeheel „thuis". Wij hopen u hier te zijner tijd te ontmoeten om u op eenzelfde hartelijke wijze te ontvangen en zodoende van onze dankbaarheid te doen blijken."

Uitslagen Mulo-examens

Oranjestad. — Van de tien candidaten die gisteren opgingen voor het eindexamen MULO slaagden er negen. Het zijn Raymundo Amaya, Jesse Busby (die negen behaalde voor de wiskunde-vakken) Joseph Charles, Efigenio Croes, Henry de Cuba, Olivia Dreischor, Jose Figaroa en Mattého Flanegin.

Zaterdag slaagden van de twintig candidaten achttien. Het waren: Francisco Maduro, Edita Martis, Ermona Martis, Jane Marquez, Carol Moore, Ivonne Nijbroek, Astrid Oduber, Edith Orman, Urbano Werleman, Jacinto Wernet, Rosalinda de Windt, Roy Brown, Elsie Barry, Gretha Benjamin, Sybil Canword, Angela Samuels, en Ivonne Verdijk.

Uit politierapporten

Oranjestad. — In een restaurant te Sint Nicolaas vond een steekpartij plaats, waarbij de vechtenden zich bedienden van messen en dolken. Een der vechtersbazen werd ernstig gewond en moest naar het hospitaal, een ander kon, na medische behandeling, worden opgesloten.

— Bij Rooi Bosal kwam een auto in een trankeer tot stilstand. De schade was enkele honderden gulden.

— Op het kruispunt van wegen voor de politiepost van Noord botsten een auto en een truck. De auto werd het ernstigst beschadigd (ƒ 1800) en de schade aan de truck beliep ongeveer ƒ 400.—. Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld.

— Uit een bij Pova beach geparkeerde wagen werd een portemonnaie, waarin geld en een lot van de loterij, gestolen.

— Een negenjarige jongen viel van de trap op de Hooiberg en kwam ongelukkig terecht. Hij liep tal van schaafwonden op en kreeg een verwonding boven het oog. In het hospitaal werd hij op de zo kundige wijze geholpen, dat hij later weer naar huis mocht gaan.

Openbare aanbestedingen

Oranjestad. — Ten kantore van D.O.W. werd gisteren een openbare inschrijving gehouden voor het schilderen van de vuurtoren bij Westpunt. Enige inschrijver was de Bouwmaatschappij Aruba en wel met drie bedragen: ƒ 6590.—, ƒ 7590 en ƒ 7190.—.

Verder werd aanbesteed het schilderen van het exterieur van het postkantoor te Sint Nicolaas. Hiervoor waren er twee gegadigden: De bouwmaatschappij Aruba met ƒ 9360.— en R. S. Wout met ƒ 6895.—.

De gunning werd aangehouden.

Arubaanse afdeling van „Geluidsjagers" opgericht

Oranjestad. — Op initiatief van de heer Richard de Keyzer, consul van de Nederlandse Vereniging van geluidsjagers, is ook op Aruba een afdeling opgericht van „tape(recorder) vrienden". De vereniging stelt zich ten doel het verbeteren van het peil van geluidsopnamen en het uitwisselen van gegevens met vrienden in het buitenland. Dit wordt door de organisatie zeer vergemakkelijkt, omdat de Nederlandse vereniging lid is van de internationale federatie. Men kan hierdoor gemakkelijk in contact komen met vak- of hobbygenoten in de gehele wereld.

De Arubaanse vereniging zal maandelijks in Trocadero bijeenkomen. Het eerste bestuur ziet er als volgt uit: Voorzitter Richard de Keyzer, secretaris penningmeester J. Sanders, technisch adviseur Jan van Eyck, en commissaris J. Hoen. De eerstvolgende bijeenkomst is vastgesteld op 14 augustus in Trocadero. Belangstellenden zijn dan van harte welkom.

BWI-minister op Aruba

Oranjestad. — Gistermorgen was Z. E. Minister Montano, in Trinidad belast met de portefeuille voor volkshuisvesting voor een officieel bezoek op Aruba. De gast werd door het bestuurscollege ontvangen en bracht bezoeken aan de grote werken, die thans in uitvoering zijn.

Een opname van het Arubaanse Symphonie Orkest, dat eergisteravond een afscheidsconcert gaf ter ere van de vertrekkende dirigent Jan Stam. De vioolsolist op bovenstaande foto is Ad. Stenzen.

VAN ARUBAANSE SPORTVELDEN

Verdiende 3—2 zege van Dakota op San Nicolas Jrs.

Oranjestad. — De hoofdklasse voetbal wedstrijd tussen San Nicolas Jrs. en Dakota, welke zaterdagavond voor een heel klein publiek, in het Wilhelminastadion werd gespeeld leverde een welverdiende overwinning op voor Dakota. San Nicolas Jrs. wist hierdoor de zo nodige twee wedstrijdpunten niet te bemachtigen en de ranglijst in de hoofdklasse ondergaat een grote wijziging. Dakota heeft nu evenveel punten als San Nicolas Jrs. en deelt de tweede plaats, met slechts een punt achter afdelingsleider Aruba Juniors.

De wedstrijd is nog geen drie minuten oud, als voor het Dakota doel een zeer gevaarlijk moment ontstaat. San Nicolaas Jrs. heeft het initiatief genomen en komt aanstormen. De aanval mislukt echter jammerlijk, als Benny Geerman de bal keihard tegen de doellat plaatst. Dat is dan het sein voor Dakota om er van door te gaan en met veel elan een offensief op te bouwen. Na aanvankelijke tegenslag wordt deze poging in de achttiende minuut met succes bekroond. Uit een goede voorzet van midhalf Edgar Maduro krijgt Tirso Steba het leer en plaatst dit feilloos in de bovenhoek, buiten het bereikt van de keeper uit de oliestad.

De eerste helft levert nog een zeer spannend moment op en wel als Kelly inschiet, maar de San Nicolaas keeper op onnavolgbare wijze een doelpunt weet te voorkomen. Nog wat aanvallen over en weer maar tot doelpunten komt het niet meer. De rust breekt aan meteen 1-0 voorsprong voor Dakota.

Tweede helft:

In de tweede helft zetten beide teams alles op alles. Dakota weet de voorsprong te vergroten, als de San Nicolas keeper een bal van Adonis weet op te vangen, maar niet stevig genoeg vasthoudt. Hij laat de bal vallen en daarvan wordt door de aanstormende Kelly dankbaar gebruik gemaakt. Het tweede doelpunt is geboren.

Een herhaling van dit gebeuren, maar een voor het andere doel vindt even later plaats. Keeper Simon van Dakota laat een keiharde bal van Vrolijk, die hij eerst opving, vallen en zonder aarzelen maakt Juancho Kock van dat moment van verwarring gebruik om de stand op 2-1 te brengen.

Bij een aanval komt het tot een botsing tussen keeper Simon en Benny Geerman. Er is dan een vervanger nodig, die in Hans Wiersma wordt gevonden. Kort na het tegenpunt komt Dakota weer in aktie. Tirso Steba schiet, als hij de bal uit een fraaie pass van Juancho Pablo heeft ontvangen in en het leer gaat juist onder de keeper door. Deze onverwachte voorsprong maakt de jongens van Dakota voorzichtig. Zij stellen zich dan in op verdediging en San Nicolas jrs. blijft zwoegen om te proberen de achterstand in te lopen.

Dit lukt als een vrije schop. Vrolijk plaatst zich achter de bal en schiet feilloos in. De stand is dan 3-2 in het voordeel van Dakota en ofschoon San Nicolas Jrs. alles op alles zet, is de klok sneller dan de spelers en klinkt het eindsignaal van scheidsrechter Angel Chirino, voor er verder verandering in de stand komt.

Het is een aardige wedstrijd geweest. Stevig, maar sportief van begin tot eind en met (voor de verandering nu eens) weinig of geen gemopper en protest....

Overigens klopte er iets niet in de organisatie. De aangewezen scheidsrechter liet verstek gaan, waardoor het publiek meer dan een half uur moest wachten voor de strijd kon beginnen en er slechts met een grensrechter, de heer de Freitas kon worden gespeeld.

Andere wedstrijden.

In de A klasse versloeg Riverplate Hollandia met 3-1, en Jong Aruba versloeg Mariniers met 7-0.

Baseball

Gisteren versloeg het baseballteam van Nesbitt dat van Heinekens met 7-1. De winnende pitcher was Guerero.

Spanning in Hoofdklasse.

Hoe spannend het wel is in de hoofdklasse voetbal blijkt uit het volgende overzicht. Aruba Juniors staat bovenaan met vier gespeelde wedstrijden 6 punten. Daarna volgen San Nicolas Jrs en Dakota elke met vijf gespeelde wedstrijden en vijf punten, daarna RCA, vier gespeeld vier punten, Estrella vier gespeeld vier punten en La Fama vier gespeeld 2 punten.

Arubaanse avond in Basiruti

Oranjestad. — In de reeks nationaliteiten-avonden van Societeit Basiruti volgt nu, na de geslaagde Hollandse- en Amerikaanse feestavonden, een Arubaans feest.

Van de clubsecretaris Jos van der Schoot vernemen wij, dat er voor dit feest grote belangstelling bestaat. Het wordt op 19 juli a.s. gehouden en men heeft vele aanbiedingen voor het verzorgen van een show, van zang, muziek en dansen.

Robert Henriquez komt met een deel van zijn „Grupo Artistico". De Mariachi Mil Amores komt ook en dan is er natuurlijk een welverzorgde Arubaanse keuken, die voor hajacka's, pasteichi en andere Arubaanse lekkernijen zorgt.

Na de show is er bal, waarbij Sonora del Caribe de muziek verzorgt.

Volleyball

Oranjestad. — Vanavond wordt op het St. Tharciciusçollege een volleybal wedstrijd gespeeld tussen Pova I en Pova II.

Toneelgroep '58 komt eerder

Oranjestad. — Wel wat laat kwam uit Curaçao bericht, dat de Nederlandse toneelgroep '58 eerder naar Nederland terugkeert, dan hier verwacht werd. Daardoor moeten de data van de uitvoeringen worden vervroegd, hetgeen mogelijk was door de buitengewone en spontane medewerking van de direktie van het de Veer theater. De organisatie van de uitvoeringen op Aruba werd opgedragen aan twee onderafdelingen van het CCA en de Arubaanse Kunstkring en de toneelgroep. De uitvoering van een „maan voor de misdeelden" zal nu NIET op 30 juli plaats vinden, maar een dag eerder.

De eerste kennismaking van het publiek met de groep is op vrijdag 25 juli. Dan zal worden opgevoerd het fijn komische, heerlijk franse blijspel „De man, de vrouw en de moord" en op dinsdag 29 juli volgt het keiharde Amerikaanse spel van O'Neill „Een maan voor de misdeelden".

De toegangsprijzen zullen zeer laag worden gehouden, met nog een extra korting voor wie voor beide avonden de kaarten tegelijk koopt. Voorverkoop en plaatsbespreken vindt plaats in de zaken van de gebroeders de Wit, de Arubaanse Boekhandel en de Aruba Post. De plaatsbespreking begint op 19 juli. Nadere byzonderheden volgen per advertentie.

Telegrafische gelukwensen van Surinaamse verenigingen

Oranjestad. — Zondag was een bestuursdelegatie van de Surinaamse vereniging JPF (Curaçao) op Aruba voor overleg met het bestuur van de Arubaanse Surinamers vereniging. Tijdens de vergadering werd besloten het volgende telegram te verzenden aan Z.E. de Gouverneur van Suriname:

Besturen algemene Surinaamse verenigingen JPF te Curaçao en Vereniging Suriname te Aruba, heden in vergadering bijeen, verzoeken Uwe Excellentie te willen overbrengen aan de nieuwe regering beste wensen voor zegenrijke bestuursperiode stop. Aan aftredende regering dank voor verrichte arbeid in belang van het vaderland.

Gerard van Eyck bokst onbeslist tegen Helmut Ball in Berlijn

Oranjestad. — Een boks „fan" schrijft ons het volgende: De ook in de Antillen bekende Nederlandse bokser van Eyck (middengewicht) boekte in Berlijn een mooi succes door in een gevecht over 8 ronden een „draw" te maken tegen de zojuist uit de Ver. Staten teruggekeerde Duitse halfzwaargewicht bokser Helmut Ball.

De eerste vier ronden van het gevecht waren voor van Eyck. Bij het einde van de vierde ronde werd de linker wenkbrauw van van Eyck opengeslagen, hetgeen hem in de laatste vier ronden veel last bezorgde. Vooral de vijfde ronde was voor van Eyck zeer moeilijk, maar door snel switchen en het opvoeren van het tempo, waardoor hij in de „Deutsche Boxsport" de bijnaam werd gegeven van de „Fliegende Hollannder" slaagde van Eyck erin deze wedstrijd in een „draw" te doen eindigen.

Tot zover de Deutsche Boxsport.

Voor van Eyck was dit een zeer mooi succes en hij schijnt dus in een nog betere conditie te zijn dan tijdens zijn verblijf in de Antillen.

Toen werd van Eyck in een gevecht tegen McCoy, hetwelk van Eyck op punten won, aan zijn oor gewond.

Hij werd toen in het San Pedro hospitaal hieraan geopereerd en deze behandeling blijkt zeer goed te zijn geweest daar van Eyck, die last had van een bij boksers meer voorkomend „bloemkooloor" schijnt hiervan nu totaal geen hinder meer te hebben.

In de „Deutsche Boxsport" wordt Ball hoog aangeslagen als bokser in de halfzwaargewichtklasse.

Ball bokste in Amerika de volgende wedstrijden:

In 1957 tegen Charly Butler, gewonnen op punten, Pat Walsh gewonnen op punten, Augie Turiano gewonnen met K.O. in eerste ronde, Eddie Bramlett verloren op punten en in 1958 tegen Dick Lovy, gewonnen op punten en zijn laatste wedstrijd was tegen Floyd McCoy welke hij op punten verloor.

Terug in Duitsland was zijn eerste wedstrijd tegen van Eyck welke dus in een „draw" eindigde.

Inderdaad een mooi succes in zijn verder wedstrijden en hopen hem ook weer eens in de Arubaanse ring te mogen zien.

—:—

Hannibal. — Bij een hevige stortbui vond op de hoofdverkeersweg nabij Hannibal, in de Amerikaanse staat Missouri, een botsing plaats tussen e enauto en een tractor. Bij het ongeluk kwamen zeven pesonen, onder wie vier kinderen, allen inzittenden van de auto, om het leven. De bestuurder van de tractor bleef ongedeerd.

Verslag over de werkzaamheden van de Sint Martinus Stichting in het jaar 1957

Oranjestad. — Men schrijft ons: Het aantal kinderen, waarover de Stichting voogdij voert, bedraagt, evenals vorig jaar, 46. Hiervan verblijven 3 kinderen in het ouderlijk huis en 3 meisjes werden in de loop van het jaar in een betrekking voor dag en nacht geplaatst, 40 kinderen verblijven in „Imeldahof".

De kinderen buiten Imeldahof worden regelmatig door een der leden bezocht. Ofschoon op verschillende wijze getracht is subsidie te verkrijgen, teneinde een sociaalwerkster te kunnen aanstellen, mocht de Stichting hierin niet slagen. Steeds dringender wordt deze behoefte, vooral nu grotere meisjes Imeldahof gaan verlaten.

Onder voorzitterschap van de Zeereerw. pastoor Anink kwamen de leden in het afgelopen jaar 8 keer in vergadering bijeen. Deze vergaderingen werden over het algemeen goed bezocht en alleen bij zeer dringende redenen werd een bericht van verhindering ontvangen. Hieruit blijkt de grote belangstelling en zorg van elk der leden afzonderlijk, voor de aan de Stichting toevertrouwde kinderen.

De voorzitter bezocht 1 keer de vergadering der „Federatie Antilliaanse Jeugdzorg" op Curaçao, de Stichting is lid der Federatie.

Op verzoek der leden werd in de Statuten de volgende wijziging opgenomen:

Om de 2 jaar zullen 3 leden aftreden, die zich weer onmiddellijk herkiesbaar kunnen stellen.

De aktie voor het werven van donateurs mag als geslaagd worden beschouwd.

30 Toezeggingen voor een jaarlijkse bijdrage werden ontvangen en buitendien nog verschillende giften o.a. ook een aanzienlijke gift van de Lago.

De Stichting bejjvert zich het kontakt met de familie der kinderen zoveel mogelijk te bevorderen. In de augustus-vakantie konden bijna alle kinderen, voor kortere of langere tijd, naar omstandigheden, bij familie of in een pleeggezin geplaatst worden.

Ook dit jaar is het werk der Stichting nog zeer onvolledig geweest. Hopelijk zullen we het volgend jaar de beschikking krijgen over een sociaal werkster, die de dringende werkzaamheden zoals rapporten opmaken, bezoeken der kinderen, die niet meer in Imeldahof verblijven, enz., en waartoe de leden door hun eigen werk niet in staat zijn, kan verrichten.

—

Washington. — Amerikaanse geleerden hebben een stroom van 400 km. breedte en tenminste driehonderd meter diepte, op ongeveer 30 meter onder de oppervlakte van de Stille Oceaan ontdekt stroom, even snel als de golfstroom. Hij beweegt zich van 140 graden westerlengte ten minste 5600 km. oostwaarts langs de evenaar.

Bokswedstrijden in het Rifstadion

Gevecht Beechman - Siki eindigde in een DRAW

Willemstad. — Het hoofdgevecht van de gisteravond door promotor Angel Job georganiseerde boksavond is er een geweest tussen twee kundige pugilisten, nl. de Amerikaan Jimmy Beechman en Battling Siki van Aruba. Zoals eenieder had verwacht heeft het publiek zeker waar voor zijn geld gekregen, aangezien het vanaf het begin tot het einde van de wedstrijd spannend toeging, terwijl beide boksers in goede conditie bleken te zijn.

De uiteindelijke uitslag: een DRAW, was naar onze mening niet de juiste en wij hadden op onze eigen scoring-lijst een puntenoverwinning voor de Amerikaan. Beide jury-leden t.w. Wilfert en Provence scoorden een gelijke stand van 47—47, referee Fernando scoorde 49-48 voor Siki, terwijl de juiste telling van zijn kaart zelfs 47-49 in het voordeel van de Arubaan was. Ofschoon de beslissing van een gelijke strijd van de beide juryleden ons raar leek, groter was onze verbazing toen referee Fernando met een overwinning voor Battling Siki uit de bus kwam. Volgens onze scoring had Beechman de strijd moeten winnen met minstens twee punten verschil. Wij gaven Beechman vijf ronden, Battling Siki 3 ronden en 2 ronden gelijk, terwijl een der ronden (ronde vijf) door Beechman zo overtuigend werd gewonnen, dat hij hier minstens twee punten voorsprong boekte. Maar helaas! De jury beslist en het gevecht werd een DRAW, een middenweg, die bijzonder goed toepasselijk is als men een buitenlander niet te veel schade wil berokkenen en de locale kracht toch een kans wil geven. Battling Siki, die altijd om zijn pugilistisch kunnen onze bewondering heeft gehad, was ook gisteravond goed op dreef en wij zullen de laatste zijn om een Antilliaanse bokser niet te gunnen wat hem toekomt, doch volgens onze oprechte opinie was hij gisteravond iets in de mineur tegen de hard slaande Beechman.

De eerste twee ronden zijn duidelijk voor de Amerikaan, die kalm Siki's aanvallen afwacht en het plotseling probeert met harde treffers op het gezicht van de Arubaan. In de eerste ronde reeds moet Siki een harde linkse treffer incasseren, terwijl ook de tweede ronde een sterk aanvallende Beechman te zien geeft, die enige rake treffers plaatst. In de twee volgende ronden komt Siki een beetje beter op dreef en vooral in de vierde ronde is het duidelijk Siki, die de lakens uitdeelt. In de vijfde ronde is het nu Beechman, die het heft in handen neemt. Met enige goede treffers toont hij hoe men op zijn Amerikaans moet boksen. Duidelijk leidt hij nu het gevecht en Siki krijgt het zwaar te verduren. Deze ronde is overtuigend voor de Amerikaan en wij scoorden 5-3 voor Beechman. Het krachtsverschil in deze ronde is zeker twee punten in het voordeel van de Amerikaan geweest. De zesde ronde komt voor Siki. Ronde zeven is weer een ongeveer gelijke strijd, terwijl wij voor ronde acht een overwinning voor Beechman scoorden. Ronde negen is dan weer gelijk en ronde tien nogmaals voor de Amerikaan.

Het einde van de wedstrijd en de beslissing is de lezer reeds bekend en toch was een punt zeer bedenkelijk en wel het feit, dat er van de zes sportverslaggevers vijf waren, die een overwinning hadden gescoord voor Beechman, terwijl slechts een de overwinning verkoos voor Siki.

DE RONDE VAN FRANKRIJK

Twintigste etappe door Bahamontes gewonnen

Gap. — Nauwelijks 24 uur na zijn grote overwinning op de Mont Ventoux heeft Charly Gaul (Nelux) een grote nederlaag geleden.

De Luxemburger bleek zich in de tijdrit te veel te hebben ingespannen en daarvan profiteerden zijn tegenstanders in de 19e etappe van Carpentras naar Gap (178 km na 30 km kreeg Gaul een mankement aan zijn kamwiel en ogenblikkelijk reageerde Geminiani, Favero Anquetil, Nencini en Adriaensens. Bij de top van de tweede berg (Col de foreysasse) hadden zij reeds 8 min. 25 sec. voorsprong op de voorman van de Neluxploeg. Wel had Wim van Est nog een tegenaanval ingezet en liep hij in op de vluchtelingen, maar de uitgeputte Gaul kon zijn wiel niet houden en viel steeds verder terug. De etappe werd gewonnen door de Italiaan Nencini. Geminiani werd tweede en verstevigde daarmee zijn leidende positie in le algemene rangschikking. Gaul arriveerde met een achterstand van bijna 11 minuten aan de finish.

De plaatsingen van de Nederlanders in deze etappe waren verder: 36. Wim van Est, 48. Piet van Est, 51. Damen, 54.(in een Peloton) Kersten. 82. De Jongh en 88. Voorting.

Gaul is thans achtste in het algemeen klassement 86.13.36.

De overige Nederlanders bezetten de volgende plaatsen: 26. Damen, 28. Piet van Est, 34. Voorting.

De Spanjaard Bahamontes heeft de twintigste etappe van de Ronde van Frankrijk van Gap naar Briancon over 165 km gewonnen.

De Fransman Geminiani behield de gele trui.

Geen foto van Koningin Elizabeth in mijnwerkerskleding op aanplakbiljetten

Londen. — De Britse raad voor bedrijfsveiligheid heeft van het Buckingham paleis geen toestemming gekregen voor het reproduceren van een foto van koningin Elizabeth in mijnwerkerskleding op aanplakbiljetten.

Deze foto, waarop de koningin in veiligheidskleren, met helm, speciale laarzen en mijnwerkerslamp staat afgebeeld, is genomen tijdens een bezoek dat zij de vorige week aan een Chotse kolenmijn bracht. De raad had de foto willen gebruiken om propaganda te maken voor het gebruik van de speciale veiligheidskleding.

PENGEL over Surinaamse vertegenwoordiging op Curacao

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — Het blad Nieuw Suriname heeft een artikel gewijd aan een Surinaamse vertegenwoordiger op de Antillen. Nieuw Suriname is het blad van de politicus-vakbondleider Johan (Jopie) Pengel, die dezer dag de formatie van het nieuwe kabinet heeft verricht, en hij is in de regel de schrijver van de hoofdartikelen. Het onderhavige hoofdartikel kan beschouwd worden als de mening van de hr. Pengel weer te geven.

Het artikel zegt dat de eerste stap der Surinamers op de Antillen om een eigen vertegenwoordiger te krijgen was het kiezen van een eigen vertegenwoordiger als lid der Staten. „Sedertdien hebben onze landgenoten zich actief ingelaten met de politiek aldaar. In de gelederen van de DP trad de hr. Braam zeer sterk op de voorgrond. Dit leidde in kringen van de Nationale Volkspartij van Gomez tot grote ontevredenheid, die niet kan verdragen dat de Surinamers op de Ned. Antillen zich zo actief inlaten met de binnenlandse Antilliaanse politiek. Dit probleem is heus niet zo eenvoudig als het veelal wordt aangediend. Immers kan ieder weldenkende en objectieve waarnemer begrijpen dat geen enkele nationale partij het zal verdragen dat anderen, al zijn het zelfs rijksgenoten, in het licht der nieuwe rechtsorde in het koninkrijk der Nederlanden feitelijk een beslissende rol spelen in het staatkundig leven van het land. Dit geldt niet alleen voor de Ned. Antillen maar ook omgekeerd voor Suriname."

Het artikel vervolgt: „Aan de andere kant is het vanzelfsprekend dat onze landgenoten op de Ned. Antillen hun eigen belangen wensen te beschermen. En waar zij nog geen eigen vertegenwoordiger in de ware zin des woords hebben, kan men zeer zeker inkomen in hun gedachtengang van eigen vertegenwoordiger in de Staten der Ned. Antillen.

„Of dit tot algehele bevrediging leidt is evenwel een andere vraag. Wat toch heden, en dit geldt overal in democratische landen, oppositie is kan morgen regeringspartij worden. Straks worden er verkiezingen op de Ned. Antillen gehouden en niemand weet van tevoren wie het zal winnen, Jonckheer of Gomez. Het is dan ook op grond van al het bovenstaande dat de nieuwe Regering zo spoedig mogelijk dient over te gaan tot regeling van de kwestie der vertegenwoordiging op de Antillen.

„De regeling waarbij de voorzitter van JPF bij officiële aangelegenheden als vertegenwoordiger van Suriname en de Surinamers op de Antillen optreedt, voldoet geenszins.

„Indien wij onze landgenoten op de Antillen goed hebben beluisterd, willen zij iets anders. Zij willen een eigen algemene vertegenwoordiger in de ware zin des woords. Zeer practisch zou het zijn en ook nuttig indien de competentie van deze algemene vertegenwoordiger zich uitstrekte tot het Caraibisch en Zuid Amerikaans gebied, er is immers in deze gebieden veel voor Suriname te doen." Aldus Nieuw Suriname.

VENEZOLAANSE CINCO Y SEIS

Phrenetic en Calderón de twee enige verrassingen

Elf cuadros met de 6 paarden en 375 met vijf

De overwinningen van de paarden, die zondag als eerste over de eindstreep gingen, waren niet zo verrassend, aangezien zij ter elfder ure (uitgezonderd Phrenetic in de derde en Calderón in de zesde race) als favorieten uit de bus kwamen. Nick Daughter en Chocante, die in de tweede race de „fijas" van vele cinco-y-seis-enthousiasten waren, hebben jammerlijk gefaald tegen Saud, die ook op het laatste ogenblik een van de eerste favorieten werd. Na de uitslag van de zes races, vond men bij de telling elf cuadros, die elk het bedrag van 76.676,50 bolivars vertegenwoordigen. Verder waren er 375 cuadros met vijf paarden, die het bedrag van 1.499,45 bolivars waard zijn. Het totaal bedrag bedroeg 2.231.328 bolivars.

ZARPAZO met jockey Manuel Quezada, dat ter elfder ure de grote favoriet voor de primera valida werd, won deze race op meesterlijke wijze. Dit paard legde de afstand tot en met de 800 meter in 46 4 5 sec. af, een rekord, dat geheel nieuw is voor de paarden in deze serie. Impar, die de gehele race de koploper zocht te halen, moest zich met de tweede plaats tevreden stellen. Derde werd El Gato en vierde Potasio.

Direkt na de start in de segunda valida, nam Nick Daughter, onze „fija", de leiding op zich, on de hielen gevolgd door Stock. Geen van beide dravers kon echter met de viktorie gaan strijken, aangezien SAUD met jockey Carlos Perez, met veel élan hen op de 1100 meter voorbij schoot. Deze leidende positie behield deze draver tot op de eindstreep. Tweede werd Escarchada. Derde en vierde waren Nick Daughter en Copiapo. De favoriet Chocante met de welbekende „Mano de Tigre" Bustamante, bezette de laatste plaats. De reden, waarom deze draver niets heeft uitgevoerd, ligt in het feit, dat direkt na de start, het een behoorlijke opstopper kreeg van Escarchada en de gehele race niet in conditie was.

De tercera valida, die speciaal voor „jinetes criollos" werd uitgeschreven, werd een overwinning voor **PHRENETIC** met jockey A. Luzardo. Deze draver, die tot en met de 1100 meter als nr 3 fungeerde, sloeg zijn rivalen Tia Moza en Sincerita aan de eindspurt. Deze paarden moesten zich dan met de tweede en derde plaats tevreden stellen. Vierde werd Sagette. De twee grote favorieten Doña Beba en La Finale werden nr 6 en 9.

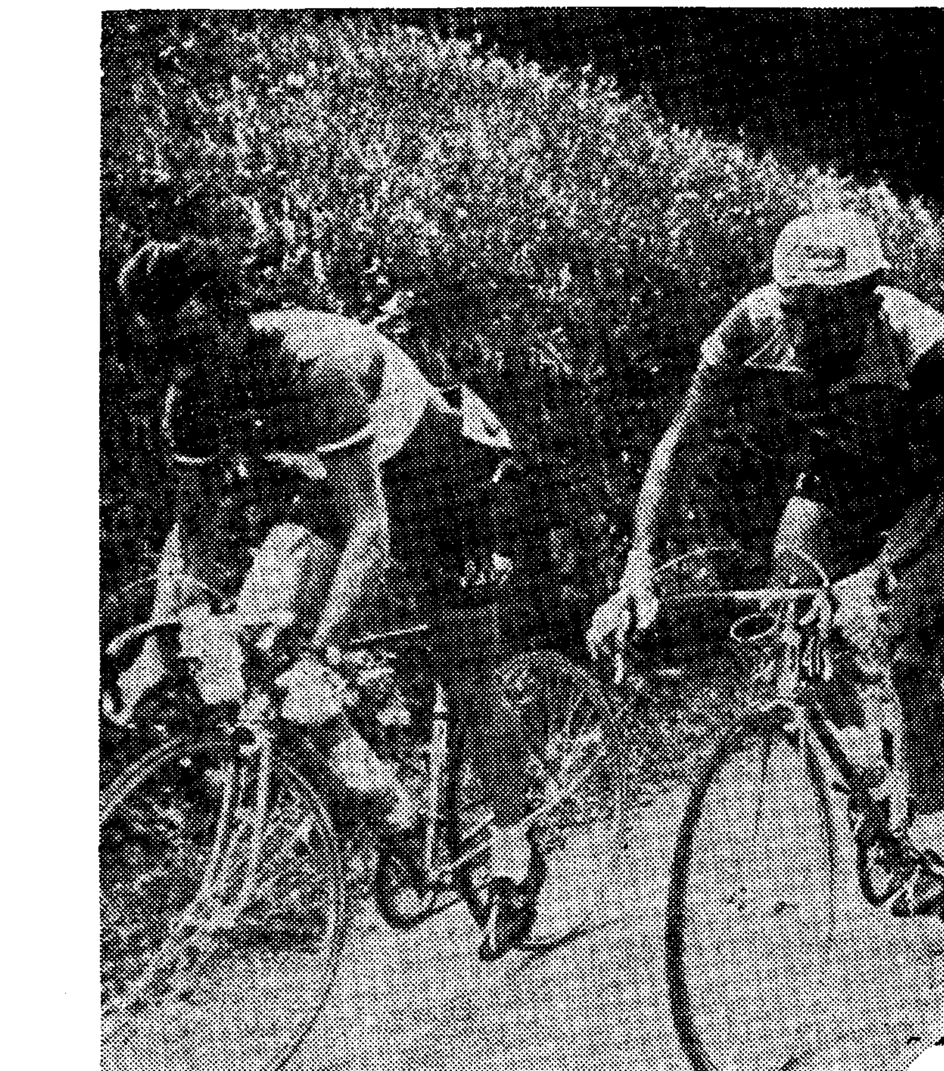
YAVARI (llave tres) met jockey Juan Araya, heeft zijn favorietenkleuren hoog gehouden om de cuarta valida „punta-punta" te winnen. Arrendajo, die de gehele race de koploper in het zand wilde doen bijten, heeft het tevergeefs getracht, aangezien deze draver geen duim breed toegaf. Arrendajo werd dan tweede. Derde en vierde waren Hisopo en Votante.

De quinta valida werd weer een overwinning voor de grote favoriet **ECLAIR** (llave siete) met jockey Gustavo Avila. Deze draver, zoals zijn voorloper in de vierde race, won weer „punta-punta" deze wedstrijd. Alcaide, die aan de „recta final" op de laatste ogenblikken zeer zwaar kwam aanzetten, kon slechts de tweede plaats bezetten. Derde en vierde waren Don Edilio en Chapaleo.

De laatste of sexta valida werd een overwinning van de tweede „batacazo" van de middag. **CALDERON** met jockey „Negro" Cruz. Calderón, die pas zijn eerste viktorie op de racetrack van Venezuela behaalde, kwam pas in het gevecht op de 1600 meter, toen hij de koplopers Yellow en Hermano 100 meter voor de finishlijn voorbij schoot om met 3 paarden-lengte-verschil te winnen. De tweede en derde waren Yellow en Hermano; vierde werd Cheque.

Een opname tijdens de vijftiende étappe van de Ronde van Frankrijk. Enkele renners waagden een ontsnappingspoging, die evenwel op niets uitliep.

Broederlijk naast elkaar bestijgen de Nelux-renner Charly Gaul en de Spanjaard Bahamontes (rechts) een heuvel tijdens de zestiende étappe van de Ronde van Frankrijk.

Overeenkomst tussen Curacao en Aruba

Gewichthefsport wordt Antilliaanse aangelegenheid

Willemstad. — Reeds jaren is men bezig te komen tot een overeenkomst tussen sportbonden van Curaçao en Aruba, het een en ander vooral in verband met deelname aan internationale wedstrijden en Olympiades.

In het afgelopen weekeinde heeft Curaçao bezoek gehad van de heren Michael Lewis en Carlos Bislick, vertegenwoordigers van de Aruba Amateur Weightlifting Association, met het doel te komen tot een regeling met de Curaçaose Gewichtheffers Bond. Na een zeer vriendschappelijke bespreking met het voltallige bestuur van deze bond heeft men besloten de internationaal aangesloten bond nu te gaan noemen: Nederlands Antilliaanse Gewichthef Federatie. Deze naamsverandering zal inhouden, dat vertegenwoordiging naar buiten in de toekomst steeds op Antilliaanse basis zal geschieden, nadat een voorwedstrijd (try-out) de sterksten in elke klasse zal hebben uitgewezen.

De gewichtheffcrij is dus de eerste sport, die is gekomen tot een definitieve overeenkomst tussen de bonden van de beide eilanden en behalve het feit, dat deze sport qua prestaties de laatste jaren steeds in prima conditie is, kan ook gezegd worden dat de organisatie van deze sport gezien het bereikte resultaat er zijn mag. Een voorbeeld, dat de andere sportbonden zeker navolging verdient. **Het eerste werk, dat de nieuwe federatie nu te wachten staat, is deelname aan de wereldkampioenschappen te Stockholm** (Zweden). Op 9 augustus a.s. zal in het Kransgebouw een voorwedstrijd plaatsvinden om het Antilliaanse vertegenwoordigende zevental vast te stellen. Zowel de Curaçaose als de Arubaanse Bond is reeds bezig met het inzamelen van gelden voor dit doel. Ook zijn er reeds plannen om, eenmaal in Europa, ook een wedstrijd te houden tegen het Nederlandse zevental.

Nederlands jeugdelftal niet naar Suriname

Paramaribo. — Het heeft in Suriname grote verwondering gewekt dat de Nederlandse voetballers (onder 23 jaar) geen bezoek aan Suriname zullen brengen. Men is bijzonder teleurgesteld dat dit elftal geen wedstrijden tegen het Surinaamse mag spelen. Het waarom, schijnt niemand duidelijk te zijn.

—:—

Paramaribo. — De rijst staat voorlopig prachtig en als het weer zich goed blijft houden wordt een mooie oogst verwacht.

De voorlopige schatting is 80 ... ton. Wageningen zal waarschijnlijk 12.000 ton voor export leveren.

R.C.A. wil in Surinam... voetballen

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — De Arubaanse kampioensclub RCA heeft cont... gemaakt met de SVB over de m... gelijkheid om in augustus in Su... name enkele wedstrijden te spel... De komende week zal de SVB op ... bestuursvergadering een beslissi... nemen. Naar Uw correspond... vernam heeft de SVB er wel o... naar. Alleen moet nog worden ... keken of de kas het kan dragen. R... zal vermoedelijk tegen eind aug... us in de traditionele kermis... sportweek in Suriname te gast z...

Parbo bier won drie prijzen internationaal concours

Paramaribo. — Het produkt van ... Surinaamse Bierbrouwerij NV he... op het internationale bierconcours ... Gent drie prijzen behaald. Par... kreeg de onderscheiding de P... d'Excellence voor de drie soort... Pilsner, Stout en Export.

Aan deze wedstrijd werd door ... brouwerijen deelgenomen en ... het produkt op de proef gesteld do... 17 internationaal erkende bierkeu... ders.

Voor Parbo is deze onderscheid... een bijzonder fraai resultaat en ... vert het bewijs dat het Surinaam... bier volgens internationale maats... ven een kwaliteitsprodukt is.

Deze onderscheiding, die ... iedereen als een verrassing kw... werd ook toegekend aan een Be... sche en twee Duitse brouwerijen.

—:—

Paramaribo. — De eerste citrusv... scheping naar Nederland van ... oogstseizoen vond op 9 juli pl... per Poseidon. Verscheept wer... ruim 18.600 kratten.

De volgende verscheping g... circa 22.000 kratten zal omstre... 19 juli a.s. plaatsvinden.

Surinaams Nieuws

Paramaribo. — De kabinetsformateur verklaarde dat de besprekingen welke door hem zijn gevoerd met betrekking tot de richtlijnen voor het samenstellen van een definitief regeringsprogram, zijn geëindigd.

De besprekingen zijn in een zeer aangename sfeer gevoerd en vele nuttige adviezen werden verkregen.

Het past dan ook bijzondere dank uit te brengen aan al degenen die hieraan hebben meegewerkt, zo verklaarde de heer J. Pengel.